

Boldogházi HÍREK

Jászboldogháza Község
időszaki lapja

POLGÁRMESTERI
H I V A T A L
5144 Jászboldogháza
Rákóczi u. 27.
Tel.: 06 (57) 460-023
faluuj sag@jaszboldoghaza.hu
www.jaszboldoghaza.hu

2015. MÁRCIUS

16. ÉVFOLYAM

1. SZÁM

250 Ft

Szeretettel NŐNAPRA

*„Életünk boldogsága parányi töredékekből áll össze – az apró, elfeledett csókokból és mosolyokból,
egy kedves pillantásból, avagy egy szívből jövő jókívánságból.”*

A TARTALOMBÓL

Polgármesteri tájékoztató
Alapítványi bál
Pedagógusportrék

2. old.
11. old.
13. old.

Boldogházán itthon
Őseink nyomában
Régen volt

18. old
24-26. old
28-29. old

Nőnapra szeretettel

„Tisztelet jár az asszonyoknak...
Mindazért, mit egész lényükben hordoznak!
Mert nélkülük sokkal
szegényebb a világ,
Adassék hát nekik
mindig egy szál virág...

..és tisztelet, mert olyan sokat adnak!
Még ha szívük fáj is: mindig mosolyognak!”

Kedves Hölgyek!

*Jászboldogháza Község Képviselőtestülete nevében tisztelettel
és szeretettel köszöntöm Önöket Nőnap alkalmából!*

*Szűcs Lajos
Jászboldogháza polgármestere*

Polgármesteri tájékoztató

Szűk év ígérkezik az új uniós források előtt. 2015-ben Jászboldogháza Önkormányzatának költségvetése gyakorlatilag csak működési kiadásokat tartalmaz. Az előző években elnyert pályázatokat szerencsésen megvalósítottuk, megtörténtek az elszámolások, az új pályázati kiírások pedig még nem jelentek meg. Ez azt jelenti, hogy mivel önerőből nincs lehetőség a fejlesztésekre, ebben az évben csak a működési kiadásokra tudunk tervezni. Az önkormányzati rendszer átalakított finanszírozása (feladatfinanszírozás) elvileg biztosítja a működéshez szükséges pénzeszközöket. Gyakorlatilag ez mindig csak év végére derül ki, mivel jelentős, idén több mint 12 millió Ft-ot kell kiegészítő támogatásként tervezni a költségvetésben. Erre az összegre a lehetőségeink szerint benyújtjuk majd kérelmünket az illetékes minisztérium felé. Ezzel együtt azt is ki kell emelni, hogy bizonyos feladatokra kevesebb, más feladatokra több pénz jut, mint az előző években. A jogszabályok szerint csak a kötelező önkormányzati feladatokra kellene költenünk. Épp ezért okoz dilemmát minden évben a civil szervezetek támogatása is, hiszen ez nem kötelező. De ebben az évben sem fogadtuk el addig a költségvetési rendeletet, amíg nem találtunk rá fedezetet. Ez részben dr. Pap Béla alpolgármesternek köszönhető, aki tiszteletdíja egy részéről erre a célra lemondott. Mivel tavaly csökkentett összegű támogatást kaptak

csak a civilek, így ebben az évben már márciusban szeretnénk az éves támogatás felét átutalni. Az az elhatározás, hogy támogatnunk kell őket, nem volt kérdéses. De a hogyan és a mennyire kérdésekre nehezen találtunk megoldást. Pedig épp az ilyen szűk esztendők mutatják meg igazán, mennyire nagy szükség is van rájuk. A Strandfürdőn napjainkban folyó két beruházást is A Boldogházi Gyermekért Alapítvány és a Jászboldogháza Ifjúságáért Közhasznú Egyesület valósítja meg. Ez az év átmenetet jelent a két uniós ciklus forrásainak lehívása között, amit ki is kell használnunk. Rendezhetjük dolgainkat, meghatározhatjuk céljainkat ahhoz, hogy a következő években ismét sok pályázatot be tudjunk adni, és azokat sikeresen meg is tudjuk valósítani.

Tisztelt Boldogháziak! A település fejlesztése szempontjából írják, mondják el véleményüket, javaslatukat! Szívesen fogadunk minden véleményt, ötletet, ami a falu intézményeinek, szolgáltatásainak működésére irányul. Javaslatokat megtehetik a képviselőknél, a civil szervezeteken keresztül, személyesen, e-mailen vagy postán. Kérem, véleményükkel segítsék munkánkat!

*Szűcs Lajos
polgármester*

A szociális ellátó rendszer

2015. március 01-i változásával kapcsolatban az önkormányzat részéről az alábbiakról tudom tájékoztatni a tisztelt lakosságot.

2015. március 01-től a járási hivatalok hatáskörébe kerülnek az aktív korúak ellátásának, valamint a rendszeres szociális segély helyébe lépő egészségkárosodási és gyermekfelügyeleti támogatásnak a megállapítása. A jelenleg a jegyző hatáskörében lévő folyamatos ügyeket 2015. március 02. és március 06. között veszik át a járási hivatalok. A 2015. március 01. után az új igényeket a járási hivataloknál kell benyújtani. Hivatalunk a folyamatban lévő ügyek átadására felkészült, Jászboldogháza esetében az átadásra 2015. március 3-án kerül sor.

A törvényi szabályozásból kikerült a rendszeres szociális segély, az adósságkezelési szolgáltatás, a lakásfenntartási támogatás, a méltányossági közgyógyellátás és a méltányossági ápolási díj.

Az új törvényi szabályozás szerint az önkormányzatok 2015. március 01-től a saját rendeltükben megállapított települési segélyben részesíthetik az arra rászorulókat.

Az önkormányzat szociális bizottsága és a képviselőtestület több alkalommal is tárgyalta a pénzügyi lehetőségeit és a törvény szabta határidőn belül elfogadta a települési segélyről szóló rendeletét.

Az új rendeletben sikerült megőrizni változatlan feltételekkel az eddig a szociális törvény által nyújtott lakásfenntartási támogatást. Az érvényes szabályozás szerint a jövőben a települési segélyről szóló rendelet alapján az önkormányzat továbbra is biztosítja az arra rászorulókat részére a lakásfenntartási támogatást. Az erre vonatkozó igényt továbbra is a hivatalban kell benyújtani.

A lakásfenntartási támogatásnak, mint támogatási formának pénzügyileg az volt az ára, hogy a 2014. évben bevezetett temetési segélyt meg kellett szüntetni, így 2015. március 01-től az önkormányzatnál temetési segélyt igényelni sajnos nem lehet.

A szociális ellátórendszer változása egyéb módon nem érinti a településsen lakókat. Az önkormányzat változatlan formában fenntartja a felsőoktatásban tanulók Bursa Hungarica pályázati támogatását, az első lakáshoz jutók támogatását, önerőt biztosít a rászorulókat tüzelőanyag támogatásához, és továbbra is forrást biztosít az időskorú lakók, valamint a legifjabbak támogatására.

A szociális támogatási formákról részletes tájékoztatást kaphatnak a hivatal dolgozóitól.

Dr. Dinai Zoltán
jegyző

Változik a szociális ellátás rendszere

A Jászberényi Járási Hivatal részéről ez úton tájékoztatjuk tisztelt lakosságot, hogy márciustól jelentősen átalakul Magyarországon a segélyezés rendszere. A segítségre szorulókat változatlanul két helyről kérhetnek és kaphatnak szociális támogatást: a helyi önkormányzatoktól, illetve a járásoktól. **A járásoknál jövedelemkompenzáló, míg az önkormányzatoknál kiadás-kompenzáló támogatások igényelhetők.** A jövedelemkompenzáló támogatás célja, hogy mindenki számára biztosítsanak egyfajta minimumot a megélhetéshez, amennyiben az érintett nem rendelkezik más jövedelemmel.

A legfontosabb változás, hogy a rendszeres szociális segély megszűnik, helyette a foglalkoztatást helyettesítő támogatás állapítható meg, illetve az egészségkárosodási és gyermekfelügyeleti támogatás kerül bevezetésre.

Az egészségkárosodottak és a 14 év alatti gyermekük felügyeletét megoldani nem tudók ugyanazon jogosultsági feltételek mellett részesülhetnek a rendszeres szociális segély helyébe lépő egészségkárosodási és gyermekfelügyeleti támogatásban, mint a korábbi rendszeres szociális segélyben. A különbség csak annyi, hogy a továbbiakban nem a jegyző, hanem a járási hivatal állapítja meg az ellátást. A hatáskörváltással összefüggésben az ügy-

feleknek nincs teendője, az új ellátásra való jogosultságukat a jegyzők február végéig hivatalból felülvizsgálják.

Jelentős változás, hogy **március 1-től az aktív korúak ellátását is a járási hivatalok állapítják meg a települési jegyzők helyett.** A változások elsősorban azokat érintik, akik eddig önkormányzati rendelet alapján voltak jogosultak rendszeres szociális segélyre.

A támogatást a kormányhivatal folyósítja minden hónap 5. napjáig. A kérelmek továbbra is benyújthatók a községi polgármesteri hivatalban, a Jászberényi Járási Hivatali kormányablakainknál (Jászfényszaru, Szabadság tér 1, Jászárokszállás, Arpád tér. 1), Hivatalunk Hatósági Osztályának Jászberény, Szabadság tér 16. szám alatti ill szükség szerint a járási munkaügyi kirendeltségünk Jászberény, Jásztelki u 16. szám alatti épületében ügyfeleket fogadó munkatársainál, valamint a község polgármesteri hivatalában (Jászboldogháza, Rákóczi út. 27 szám) ügyfeleket fogadó ügysegédünkénél.

Kikerülnek (március 1-től) a szociális ellátási rendszerből:

- ♦ rendszeres szociális segély
 - ♦ adósságkezelési szolgáltatás
 - ♦ lakásfenntartási támogatás
 - ♦ a méltányossági közgyógyellátás,
 - ♦ illetve a méltányossági ápolási díj
1. Az állam által nyújtandó ellátások

kat **2015. március 1-jétől** a járási hivatalok állapítják meg. Az e körbe tartozó ellátások a következők:

- ♦ aktív korúak ellátása: foglalkoztatást helyettesítő támogatás (ez korábban is volt) illetve az egészségkárosodási és gyermekfelügyeleti támogatás; (ez új ellátás típus)
- ♦ időskorúak járadéka, az ápolási díj (alapösszegű, emelt összegű és kiemelt ápolási díj); a közgyógyellátás (alanyi és normatív alapú); és az egészségügyi szolgáltatásra való jogosultsága. (2013. január 1-jétől a járások intézték)

A támogatást **központi költségvetési forrásból fizetik.**

Az aktív korúak ellátása során megállapítható ellátás típusai - melyet az önkormányzatok folyósítanak - március 1-ig még **a foglalkoztatást helyettesítő támogatás és a rendszeres szociális segély.**

A foglalkoztatást helyettesítő támogatásra való jogosultság feltételrendszerében nem történik változás. A támogatás havi összege a 2014. évhez hasonlóan 22.800,- Ft. A foglalkoztatást helyettesítő támogatásban részesülő személyek továbbra is a járási hivatal munkaügyi kirendeltségével kötelesek együttműködni, a felajánlott munkalehetőséget elfogadni.

Azok, akik március 1-jét megelőzően rendszeres szociális segélyt kaptak, a jegyzőnek hivatalból 2015. február 28-ig felül kell vizsgálnia a jogosultságát. Fenti időponttól **megszűnik az ellátások házi pénztár útján történő kifizetése.**

A továbbiakban a jogosultak részére történő folyósítás **kétféle módon** lehetséges

- ♦ lakcímre utalással
- vagy
- ♦ folyószámlára utalással

Kérem azon aktív korúak ellátásában részesülőket, akik számára az eddigiekben az önkormányzat házi pénztárában történt az ellátás kifizetése,

szíveskedjenek nyilatkozni a számukra megfelelő kifizetés módjáról.

A **nyilatkozatot** személyesen a **jászboldogházi ügysegédi helyen 5144 Jászboldogháza, Rákóczi u. 27. szám** vagy a Jászberényi Járási Hivatal Törzshivatalában 5100 Jászberény, Szabadság tér 16. szám alatt tehet ügyfélfogadási időben.

2. Önkormányzatok: települési támogatás keretében adhatnak támogatást

A települési önkormányzatok a települési támogatás keretében biztosíthatnak támogatást a lakhatáshoz kapcsolódó rendszeres kiadások viseléséhez, amelyet a helyi rendeletben szabályozhat-

nak.

Az önkormányzatok települési támogatás keretében nyújthatnak támogatást a gyógyszerkiadások viseléséhez, valamint a 18. életévét betöltött tartósan beteg személy ápolását, gondozását végző hozzátartozók részére.

Amennyiben bárkinek kérdése van a fentiekkel illetően természetesen állunk szíves rendelkezésükre személyesen a már említett ügyfélfogadási helyszíneken vagy telefonon az alábbi elérhetőségeken: Tel: 57/505-700/141-es mellék, 30/491-9942.

Tisztelettel:

Dr. Dobos Róbert
hivatalvezető

Táborozás

Kedves boldogházi Szülők!

Idén nyáron napközis, illetve bentlakásos tábort szervezünk boldogházi gyermekek számára!

Bentlakásos tábor

A helyi általános iskola bevonásával, segítségével juttatjuk el Önkhöz jelentkezési lapunkat! A táborra 4-8. osztályos tanulók jelentkezhetnek (akik elvégezték a 4. osztályt).

Sajnos ebben az évben nem áll módunkban pályázaton keresztül ingyen biztosítani ezt a hetet a gyerekek számára, de bízom benne, hogy ettől függetlenül sok érdeklődő lesz majd!

Idén is igyekszünk nagyon változatos programokat biztosítani! Az ár tartalmazza a napi háromszori étkezést, az egész napos fürdési lehetőséget, szállást (az addig elkészülő 6 szemesélyes kőépületekben), angol játékos nyelvoktatást, buszos

kirándulásokat és az összes programot (homokos foci- és röplabdapálya használata, biciklitúrák, nyársalás, bográcsolás és még sok egyéb más).

Ár: 23.100Ft

Napközis tábor

Idén elsőként kerül megrendezésre napközis tábor a Jászboldogházi Strandfürdőn. A táborra 1-8. osztályos gyerekek jelentkezhetnek. A tábor ára tartalmazza a napi kétszeri étkezést, 8:00-17:00-ig a felügyeletet, strandolást, különféle programokat (biciklitúra, akadályverseny, éjszakai ügyességi vetélkedő, homokos foci, röplabda és még más szuper programok). A tábort egy hónaposra tervezzük július 6-tól július 31-ig hétköznapokon.

Ár: 1 turnus (hétfőtől péntekig) 7.500 Ft.

TÁJÉKOZTATÁS

Az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény, valamint a kedvvelételestől tartott állatok tartásáról és forgalmazásáról szóló 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet szabályai alapján a kutyatartás főbb szabályai a következők:

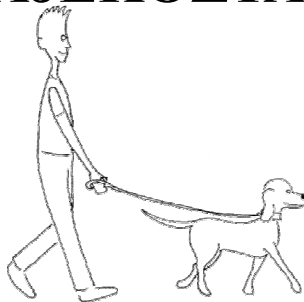
1. A törvény rendelkezései alapján az állattartó gondoskodni köteles az állat megfelelő és biztonságos elhelyezéséről, szakszerű gondozásáról, **szökésének megakadályozásáról.**

Tilos a kistestű ebet 10 m²-nél, közepes testű ebet 15 m²-nél, nagytestű ebet 20 m²-nél kisebb területen tartósan, a kistestű ebet 4 m-nél, közepes testű ebet 6 m-nél, nagytestű ebet 8 m-nél rövidebb eszközzel tartósan kikötve tartani.

2. Közterületen az eb tulajdonosának biztosítania kell, hogy az eb sem más állatot, sem embert harapásával ne veszélyeztethessen. Belterület közterületén – kivéve az ebek futtatására kijelölt területet – **ebet csak pórázon lehet vezetni.** Közterületen ebet csak olyan személy vezethet, aki az eb irányítására, kezelésére és féken tartására képes.

3. A kutya tulajdonosának évente kötelező veszettség elleni védőoltást a kutyának beadatni, valamint az ebet transzponderrel megjelöltetni.

4. Aki tevékenységével vagy mulasztásával az állatok védelmére, kíméletére vonatkozó jogszabály vagy hatósági

határozat előírását megsérti vagy annak nem tesz eleget, magatartásának súlyához, ismétlődéséhez, és különösen az állatnak okozott sérelem jellegéhez, időtartamához igazodó mértékű állatvédelmi bírságot köteles fizetni.

A határidőre meg nem fizetett állatvédelmi bírság adók módjára behajtandó köztartozás.

Az állatvédelmi bírság összege igen magas lehet, az állatvédelmi bírságról szóló 244/1998. (XII.

31.) Korm. rendelet a bírság alapösszegét 15.000.-Ft-ban állapítja meg. A bírságösszegét a különféle cselekmények esetére előírt szorzószám alapján kell megállapítani.

(Így például, ha valaki az állat szökésének megakadályozásáról nem, vagy nem megfelelően gondoskodott, egyéb körülmény hiányában 6-os szorzószámot kell alkalmazni, így a bírság mértéke 90.000.-Ft lesz.)

A fentiek alapján kérek mindenkit, hogy a békés együttélés érdekében az állattartás szabályait tartsa be. Igény esetén további, részletesebb információkkal a Polgármesteri Hivatalban szívesen állunk mindenki rendelkezésére.

Jászboldogháza, 2015. január 12.

Dr. Dinai Zoltán
jegyző

Egyházi hírek

Kerekes Károly: A Kereszt

Keresztet a földön minden ember kap.
Az egyik kisebbet, a másik nagyobbat.
Szülessen kunyhóban vagy palotában,
Elvan készítve az ő keresztfája.
Az a csoda azután, hogy senki sem látja,
Milyen nagy a másik ember keresztfája.
Van, aki könnyen hordja, még nevetni is tud,
Míg a másik zokog, és a földre rogy.
Van, aki büszkén viszi, hisz senki sem látja,
Hogy vérzik a válla, és sebes a háta.
Van, aki alázattal és lehajtott fővel
Viszi a keresztiét krisztusi erővel.
Van, aki mogorván, zúgolódva viszi,
Minden sarkon megáll, ha lehet, leteszi.
Van, aki dicsekszik, örül, ha megszánják,
Hazug könnyek sokszor áztatják arcáját.
Van, aki keresztiét más vállára rakja
Abban a hitben, hogy vissza nem kapja.
Van, aki félre néz, hol jobbra, hol balra
Segít embertársán, mert aki nem segít, balga.
Én a keresztemet fiatalon kaptam,
Elfogni, hej, de sehogy sem akartam.
Sirtam, lázadtam, még össze is törtem,
Ó, csodák csodája! Összenőtt előttem.
Azután felvettem gyenge vállamra,
Tudtam, hogy elkísér hűen a síromba.
Tövises a keresztem, meggörcsült a hátam.
Elestem, felkeltem, így ment éveken át,
Vittem és cipeltem a keresztfát.
Elmentem messzire, idegen országba,
Oda is elkísért a keresztem fája.
Akiket szerettem azok egytől-egyig
Kigúnyoltak, lettek ellenségeim.
Töviskoszorúmat a fejemre nyomják,
Könnyeim patakját szélesebbre ássák.
Mivel keresztemet nehéznek tartottam,
Ezért még hozzá egy keresztet kaptam.
Oda van az téve gyermekem sírjára,
Egyből kettő lett a keresztem fája.
Már megöregedtem, hajam fehér lett,
De a keresztem súlya könnyebb nem lett.
Naponta növekszik a keresztem súlya,
Vagy én lettem gyengébb, s a vállam nem bírja.
Óh, sokszor de nagyon szeretném letenni,
Azt hiszem, tovább már nem is lehet vinni.
Vérzik a szívem, lelkem roskad össze,
De az én keresztem hű hozzám örökre.
Cirenei Simon, ki vinni segített,
A jó Isten áldjon meg tégedet.

Amikor meghalok, eltemetnek engem,
Letűzik síromra nagy, nehéz keresztem.
Bocsásd meg, Jézusom, hogy zúgolódva vittem,
Én most visszaadom Néked a keresztem.
Csak azt az egyet kérem Tőled, én Istenem,
Lelkem vedd Hozzád magadhoz az égbe.
Ámen.

Közzétette: Csörgő Ervin plébános

Bemutakoznak az egyházi képviselők

Mostantól fogva néhány mondatban bemutatkozunk az egyházi képviselők. Két kérdéssel fordulok hozzájuk:

- ♦ *Mit jelent számomra az, hogy hívő keresztény vagyok?*
- ♦ *Mit jelent számomra az, hogy egyházi képviselő vagyok?*

Elsőként hadd nyilatkozzam jómagam, mint plébános, és ezáltal a testület egyházi elnöke:

Gyermekkoromban sem a családom, sem a környezetem nem volt vallásos. Azt, hogy mégis ministrálni kezdtem tizenéves koromtól, és hogy Isten körülményeket adott, hogy eljutottam a hitre és a papságra, még a magam számára is szinte hihetetlen csodának tartom. Röviden összefoglalva ezt jelenti, hogy katolikus hívő és pap vagyok.

A második kérdésre válaszolva több közösségben éltem, és többféle testülettel találkoztam. Lehet, hogy vannak, akik kifogásokat keresnek a testületben, és megállapítják, hogy egyikünk sem olyan, mint egy szentkép. De nagyon hálás vagyok Istennek mindegyik képviselőért, mert valóban az egyházközség ügyeiben akarnak fáradozni, és azt jó lelkiismerettel teszik.

Csörgő Ervin plébános

Mivel Kisádám Péter itt van mellettem, elsőként őt kérdezem:

Mit jelent számodra az, hogy hívő keresztény vagy?

Legrégibb emlékeimben, kisgyerekkori játékaimban is fontos szerepe volt a templomnak, a papnak, az egyházi dolgoknak. Összegyűjtöttem mindent, amire szükségem volt, hogy kicsi gyerekként a pap vagy a sekrestyés szerepét eljátszam, és ezt sokszor, szívesen tettem.

A templomba járás is természetes volt számomra, úgy, mint a minden napi imádság. A bűntöt is szeretetből tartom, és úgy nőttem fel, hogy nem csupán jó ideig minden szentmisén részt vettem, de az oltárnál is vállaltam szolgálatot. Annyira egybenőttem velem a hit, hogy el sem tudom képzelni az életem nélküle.

És mit jelent számodra az egyházi képviselői tisztség?

Egészen fiatalon, 18 éves koromban, azaz kicsivel hamarabb hívtak meg és választottak be a testületbe. A templom és plébánia körül munkálatokban már korábban is részt vettem, de ez a tisztség egy súlyt, új feladatot, kötelességet adott. Sok figyelmet és elég sok időt követel a pénztárosi munkakör, de szívesen foglalkozom vele. A plébános úr is egyre több fizikai segítséget igényel, és amennyire tehetem, igyekszem mellette lenni nem csupán mint képviselő, hanem mint barát is. Ugyanakkor Istentől jövő feladatnak is érzem a képviselői tisztséget, hiszen édesapám is, nagyapám és dédnagyapám is egyházi képviselő volt, és rajtam keresztül folytatódik az egyházközségért folytatott ilyen munka.

Kisádám Péter

Beszámoló

az Ezüstkör 2014-ben végzett közhasznúsági tevékenységéről

Egyesületünk megalakulása óta, azaz 2003-tól a bírósági bejegyzés alapján közhasznúsági tevékenységet folytat. E tevékenységgel kapcsolatos tudnivalókat számunkra a 224/2000 kormányrendelet szabályozza, melyet a továbbiakban a 175-ös 2011-es Kormány rendelet módosított. Ez a jogszabály meghatározza azt is, hogy aki ilyen tevékenységet folytat, köteles évente egy alkalommal számot adni a végzett munkáról. Egyesületünk ez irányú kötelezettségének január 25-én taggyűlés keretén belül eleget tett. Ez alkalommal megtárgyalta és elfogadta a 2014. évről szóló beszámolókat /gazdasági, tevékenységi, ellenőrzési bizottsági és közhasznúsági/.

A számviteli beszámoló hűen tükrözi, hogy az egyesület ez évben is a jó gazda gondosságával gazdálkodott, melyet az egyesület tagjai hozzászólásaikban ki is emeltek.

A fentiekben megjelölt rendelet értelmében a 2014. évi gazdasági mutatók az alábbiak szerint alakultak /1000 Ft-ban/

B e v é t e l e k:		K i a d á s o k:	
Előző évi pénzmaradvány	1275	Kegyeleti díjakra	10
Önkormányzati támogatás	75	Rendezvényekre	75
Magán személyektől támogatás	110	Névnapokra	13
Adózók 1%-ból felajánlás	30	Postaköltségre	1
Tagdíjból	33	Beteglátogatásra	3
Banki kamat	1	Bankköltségeire	4
Fellépti díjból	85	Életet az éveknél tagdíj	6
Összesen:	1.609	Pénzmaradvány ter.	45
M é r l e g :		Kirándulásokra	11
B e v é t e l :	1.609	Könyvelésre	20
K i a d á s :	188	Összesen:	188
Pénzmaradvány.	1.421		

Az önkormányzattól kapott támogatás egy részét rendezvényeinkre fordítottuk. Az elmúlt évtől a Csillagvirág kórus pénzügyei kerültek egyesületünkhöz. Így az év végi pénzmaradványból a kórust megillető összeg 160.000 Ft.

Egyesületünk az alapszabályban meghatározottak szerint végzi a munkáját.

- ♦ Minden alkalommal részt vettünk az Önkormányzat által szervezett rendezvényen /Civil nap, „Magyarország, szeretlek” stb./
- ♦ Részt vettünk a hármas kerületek jubileumi kézi arató versenyén Kunhegyesen.
- ♦ Jánoshida nyugdíjas klubjával oda-vissza találkozót szerveztünk.
- ♦ Jászapátiban a Csillagvirág kórusal közösen vettünk részt a Jászok Világtalálkozóján.
- ♦ Autóbusszal Szolnokon voltunk kirándulni. Fazekas Rozika meghívására strand-partin.
- ♦ Ez évben is megtartottuk az Elszármazottak Baráti Társaságával az éves szokásos találkozót.
- ♦ Szeptember hónapban ismét eltöltöttünk egy csodálatos öt napos hétvégét Bogácson.
- ♦ Több alkalommal sütöttünk lángost a község különböző rendezvényei alkalmából a Tájháznál. Így az augusztus 20-i kenyérszentelés alkalmából a kilátogató vendégeket is friss lángossal kínáltuk.
- ♦ A Tájháznál vendégül láttuk a Csíkosi búcsúra érkező mintegy 120 fős csoportot, természetesen szintén frissen sült lángossal.
- ♦ Az idősök világnapja alkalmából nyugdíjasaink felköszöntésére a községben megrendezett „Magyarország szeretlek” keretein belül került sor.
- ♦ December 7-én Mikulás parti keretén belül felköszöntöttük a Kőhidi házaspárt aranylakodalmuk alkalmából.
- ♦ Megtartottuk egyesületi kereten belül a karácsonyi gyertyagyújtási ünnepséget.
- ♦ Részt vettünk a Faluvédő és Szépítő Egyesület által szervezett községi karácsonyi ünnepségen.
- ♦ Egyesületünk elfogadta a 2014-es év beszámolóit a határozati javaslatokkal együtt. Az előterjesztett 2015-es munkatervvel és költségvetéssel is szintén egyetértett a tagság.

Egyesületünk ezúton mond köszönetet mindenkinek, aki valamilyen módon segítette működésünket. Külön köszönetet mondunk azoknak, akik adójuk 1 % felajánlásával járultak hozzá az egyesület tevékenységéhez.

A felajánlásokat ez évben is jó szívvel fogadjuk.

Adószámunk: **18837005-1-16.**

Orczi Imréné
Egyesületi titkár

Év vége a Jászföld Hagyományőrző Egyesületnél

A Jászföld Hagyományőrző Egyesület 2015. január 31-én megtartotta az idei, már hagyományosnak tekinthető bálját. A jánoshidai tornateremben több mint négyszáz főre kellett teríteni.

A bál megnyitó beszédét Pesti Róbert, az egyesület elnöke tartotta. Említést tett az ez évi programokról, kiemelte a 2015. május 30-án tartandó Hagyományok Hétvégéje elnevezésűt.

„A mi munkánk, a rendezvényeinket látogatók számára mérhető elsősorban. Kérünk tehát mindenkit, jöjjenek, ünnepeljenek velünk. Segítsék munkánkat azzal, hogy az ingyenesen látogatható programjainknak a jó hírét önök is elmondják ismerőseiknek, barátaiknak, elhívják őket ezekre a rendezvényekre.”

E szavakkal zárta beszédét az egyesület vezetője, és adta át a színpadot a fiatal fellépőknek, akik csodás modern tánc koreográfiát mutattak be.

Éjfél után angyali kis segítők húzták ki a tombolát, kerítettek új gazdát az ajándékoknak. Jókedvtől hangosan mulatott a társaság hajnalhasadtáig. Reméljük, aki idén nem tudott eljönni, azokkal is találkozunk jövőre.

Az egész estés talpalávalót a szerbiai Hajdújárásról érkezett Vörös Inges zenekar szolgáltatta, igen nagy sikerrel.

A kellemes hangulatban elfogyasztott, méltán dicsért vacsorát követően gyorsan megtelt a táncparkett. Ropták itt fiatalok, idősök. Ámulva sandítottunk a tombola felajánlásoktól roskadozó asztalra, és izgatottan vártuk a tombolahúzást.

Az est vendég fellépője Kacor Feri volt.

Köszönjük, mindazoknak, akik támogatták felajánlásaikkal, munkájukkal a rendezvényt, és ezzel emelték a bál színvonalát, fényét.

Nagyné Matók Anikó

Boldogháziak a bálon...

EGYÜTT ÜNNEPELTÜNK

A Faluvédő és Szépítő Egyesület **immár negyedik alkalommal rendezte meg a Falu Karácsonyát.**

2014. december 21-én, advent negyedik vasárnapján hangulatos karácsonyváro ünnepségre vártuk a község lakóit és minden kedves érdeklődőt a szépen feldíszített Sportcsarnokba. Minden készen állt a csaknem egész estés ünnepi rendezvényhez, melyre szép számmal érkeztek a vendégek.

Az idén szakítottunk a hagyománnyal, nem a szabadban ünnepeltünk, nem kellett izgulnunk, hogy esik, vagy fúj, nagy szeretettel vártuk a vendégeket az ünneplőbe öltöztetett, melegre fűtött Sportcsarnokban. Nagyon megdobogtatta a szívünket, amikor láttuk, hogy egyre többen érkeznek. Igyekeztünk mindent megtenni, hogy az est során kicsit közelebb kerüljön mindenki a karácsonyhoz, meghitt gondolatokkal térjen haza, s hogy rendezvényünk segítse az ünnepvárás, az ünnepre hangolódást.

Karácsonyi vásár

A karácsonyi vásár bőséges és gazdag kínálatával, tizenhat kézművessel várta az érkezőket. A vásári forgatag mellett a büfébe is érdemes volt ellátogatni, ahol karácsonyi puncs, forralt bor, sült gesztenye, rétes és még sok finomság közül lehetett választani.

A közel két órás ünnepi műsorban mintegy száz fellépő (egyéni és csoportok) várta izgatottan, mikor mutathatja be a kedves közönségnek, anyának, apának, a nagyszülőknek, vagy éppen gyermekeiknek, unokáiknak és minden kedves megjelentnek azt a műsorszámot, melyre hetek óta szeretettel és sok munkával készült. Az ünnepi műsorban elsőként *Ady Endre: Karácsonyi rege* c. versét láthatták, hallhatták a kedves vendégek felvételről, Szabó Gyula színművész előadásában. A szép verssel szerettük volna megadni az est hangulatát, ezzel a verssel, amely már-már karácsonyváro ünnepségeink himnuszává vált, nem tudunk elszakadni tőle, annyira a magunkénak érezzük.

A *Faluvédő és Szépítő Egyesület* elnöke köszöntötte a jelenlévőket, s az ünnephez kapcsolódó szép gondolatok után elmondta, hogy adventi műsorunkban községünk lakóinak minden korosztálya részt vesz, a kicsiktől a nagyokig. Elsőként az *óvodások műsorának* örülhetett a közönség. Kedves műsorukat követően *Szűcs Lajos polgármester* úr mondta el

ünnepi köszöntőjét, majd meggyújtotta az adventi koszorú negyedik gyertyáját, miközben egy adventi éneket hallhattunk, községünk kántora, *Nyitrai István* előadásában.

Az adventi gyertyagyújtás után *Csergő Ervin plébános* úr szolt a karácsony közeledtéről. Ezután *Ady Endre Betlehemi királyok* című versét hallhattuk *Szörös Antal* nagyszerű előadásában, aki a Boldogházáról Elszármazottak Baráti Társaságának tagja. Majd a *Mátyás Király Általános Iskola* tanulói mutatták be, hogyan készülnek a karácsonyra. A *színjátszó kör* tagjai betlehemeset adtak elő *Tóth Mónika* tanárnő vezetésével, amit a közönség szeretettel és nagy tapsal fogadott. Ezt követően egy hangszeres, verses előadást hallhattunk, *Muhariné Szőke Bernadett*, és *Dudanellai Katalin* pedagógusok felkészítésével. Az *iskola néptáncsoportja* következett, nagy sikerrel

Betlehemes műsor

Az iskola néptáncsoportja

mutatták be az alkalomhoz illő, színvonalas karácsonyi műsorukat, melyet *Kuli Orsolya* tanított be.

Az iskolások bensőséges műsora után a *Csillagvirág kórustól* hallhattunk egy hangulatos karácsonyi összeállítást

Kelemen Péterék

Kecskés Istvánné vezetésével és hangszeres kíséretében. Az igényes előadást követően apa és fia következett: *Kelemen Péterék* fellépését kísérelték figyelemmel a nézők. Színvonalas műsoruk után, az ünnepi műsor végéhez közeledvén,

két tehetséges boldogházi fiatal, *Koncsik Barbara* és *Vámosi Zsannett* zenés műsorának tapsolt a közönség. Ők végül maguk köré hívtak minden szereplőt, és gyertyagyújtás mellett, egy közös karácsonyi énekkel kívántunk békés boldog karácsonyt.

Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani mindenkinek, akik megtisztelték jelenlétükkel a rendezvényt, és az ünnepvárás otthoni teendői ellenére is szántak időt egy kis kikapcsolódásra, közös ünneplésre.

Tisztelettel köszönjük a felkészítő pedagógusok és minden kedves szereplő nagyszerű munkáját, hiszen nélkülük nem tudtunk volna műsort készíteni. Köszönjük azt a sok-sok próbát, gyakorlást, amit a fellépésre készülve szabadidejük ráfordításával végeztek. Köszönjük, hogy színvonalas műsorszámaikkal támogatták rendezvényünket, és emelték az ünnepség fényét. Külön köszönjük Szendrei Péter tanár úrnak, hogy bár biológiát tanít iskolánkban, irodalmat, kultúrát szerető emberként évek óta fellép adventi ünnepségeinken, és igényes előadásával emeli a rendezvény színvonalát.

Köszönjük Szöllösi Bélának a hangosítást, a kézművesek részvételét, amivel hozzájárultak ünnepségünk színesebbé tételéhez. Köszönjük a Jász Takarékszövetkezet és a helyi üzletek, a györgyei bolt, a Sebestyén pékség, a Balázs csemege - akik a büfét is biztosították -, és a Coop ABC nagylelkű felajánlásait. Köszönjük Pócs János képviselő úrnak és Pócsai Istvánéknak a karácsonyfának való fa felajánlását, a téessznek az ünnepi fényeket, az égősorokat. Köszönjük a polgárőröknek, hogy biztosították a rendet és az iskola udvarára érkező autók irányítását, a zökkenőmentes eligazodást.

Köszönjük *Joó-Kovács Balázs* alpolgármester úr és *Konkoly Béla* nagylelkű anyagi támogatását, *Szűcs Lajos* polgármester úrnak és *Nagy Lászlónak* az ünnepre felajánlott bort. Köszönjük a lakosok önzetlen segítségét, a pénzt, az ünnepi kalácsba valót, lisztet, cukrot, mazsolát, tojást, tejet, zsírt, citromot, diót, mákot, a fenyőágakat a díszítéshez, a szaloncukrot és minden hozzájárulást, amivel segítették a rendezvényt, és enyhítették egyesületünk költségeit. Az Isten fizesse meg nagylelkűségüket!

Köszönöm *faluszépitő társaim* lelkes munkáját, a *pedagógusok* díszítésben való segítségét, az *Önkormányzat* támogatását, a *közmunkások* munkáját. *Sósné Csirke Évikének* az ünnepi kalács megsütését, a konyha dolgozóinak a forralt bor és a tea elkészítését. Köszönjük *Babinyecz Jánosnak* a fotózást, hogy minden rendezvényünkön jelen van, és megörökíti a fontos pillanatokat - mint most is. Köszönjük *Gerhát Károly* tanár úr munkáját. Köszönjük *Rigó Andrásné és dr. Pap Béláné* nyugdíjas tanárnőknek, hogy évek óta elkészítik a karácsonyi műsor fontos kellékét, a csodaszép adventi koszorút.

Az ünnepi műsor után – hagyományaink szerint – egy kis vendéglátással kedveskedtünk a tisztelt jelenlevőknek. Forralt bort, teát, házi sütésű kalácsot kínáltunk a szépen feldíszített karácsonyfa körül, kellemes karácsonyi dallamok kíséretében. Felémelő érzés volt látni, hogy szívesen időznek az emberek, beszélgetnek egymással, jól érzik magukat, hogy lélekben együtt készül a karácsonyra a falu apraja és nagya. Akik ott voltak, bizonyára, nem bánták meg, hogy ellátogattak a Sportcsarnokba azon a téli délutánon.

Köszönjük, hogy együtt ünnepelhettünk!

Szűcs Gergelyné
Faluvédő és Szépitő Egyesület elnöke

Csillagvirág kórus

Fotók: Babinyecz J.

KÖZMUNKAPROGRAM FALUSZÉPÍTŐ SZEMMEL

A közmunkaprogramnak köszönhetően egész éven át folyamatosan szépülnek köztereink, településünk egyre szebben - szó szerint - virágzik. Nem csak az új út teszi széppé a főutcát, hanem a rendszeresen nyírott fű, a szép virágos, gondozott parkok, emlékhelyek a helyiek és a községünkbe érkező vendégek és átutazók számára egyaránt jó benyomást keltenek. A közmunkások sokat segítenek egyesületünknek is, nélkülük nehezen boldogulnánk. Segítettek akkor is, amikor a csodasövényt ültettük a Harangláb köré. A körülötte lévő park virágágyásának gondozását is ők végzik, s ez a virágos környezet is szép színfoltja településünknek. A téasz - mint az újság előző számában már megírtuk - elvállalta a csodasövény gondozását, és a Harangláb körüli fűnyírást is rendszeresen elvégzi. Igazi összefogás ez, és az eredmény magáért beszél, köszönet érte!

A közmunkások segítsége sokat jelent a faluszépítők számára, hiszen magunk nem tudnánk ennyi mindent elvégezni. Ilyen például tavasszal a kánák elültetése a falu több pontján, ősszel pedig a kiszedése. Az Önkormányzattal való jó együttműködést jelzi, hogy a közterületekről ősszel összegyűjtött kánák, virágtartók, virágládák téli tárolását egyesületünk vállalta el.

A közmunkaprogramnak köszönhetően egyesületi tagjainknak kevesebbet kell közterületeken dolgozni, fizikai munkát végezni, mint korábban. Ez persze nem azt jelenti, hogy munka nélkül maradtunk, több idő jut így a közösségi programok szervezésére, a község múltjának kutatására, dokumentumok, fotók, emlékek gyűjtésére. Igyekezünk tevékenyen részt venni a település életében, és a jövőben is mindent megteszünk faluszépítő, kulturális és közösségépítés terén is, hogy minél szebb, vonzóbb legyen Jászboldogháza.

Ezúton is köszönjük az Önkormányzat 2014. évi együttműködését és támogatását, amire az idén is számítunk annak érdekében, hogy a 2015-re kitűzött céljainkat megvalósíthassuk.

A Faluvédő és Szépítő Egyesület nevében
Szűcs Gergelyné elnök

Tisztelt Adófizető!

Örömmel és köszönettel vennénk, ha Ön úgy döntene, hogy személyi jövedelemadójának 1 %-ával a Jászboldogházi Faluvédő és Szépítő Egyesület tevékenységét támogatja.

Adataink, melyet Jászboldogháza honlapján, a Faluvédő és Szépítő Egyesület oldalán is megtalál:

A kedvezményezett neve: Faluvédő és Szépítő Egyesület

A kedvezményezett adószáma: 18831865-1-16

Ha önadózó, kérjük, adóbevallásával együtt küldje el rendelkező nyilatkozatát az APEH részére.

Ha nem áll módjában 1 %-ot felajánlani, de szívesen támogatná az egyesületet bármilyen csekély (vagy ha teheti, nagyobb) összeggel, ezt megteheti a helyi Takarékszövetkezetben a **Faluvédő és Szépítő Egyesület** számlájára befizetett összeggel.

Támogatását előre is köszönjük!

Tisztelettel: **Faluvédő és Szépítő Egyesület**

A BOLDOGHÁZI GYERMEKEKÉRT ALAPÍTVÁNY

szeretettel meghívja Önt
és kedves Családját a

2015. MÁRCIUS 14-ÉN
a tornateremben rendezendő

ALAPÍTVÁNYI BÁLRA

PROGRAM:

18.00 VENDÉGVÁRÁS

19.00 KÖSZÖNTŐ:

ZRUPKÓ FERENCNÉ
a kuratórium elnöke

POHÁRKÖSZÖNTŐT MOND:

SZÚCS LAJOS
polgármester

20.00 VACSORA

24.00 TOMBOLAHÚZÁS

05.00 UTOLSÓ KERINGŐ

TÁMOGATÓI JEGYEK ÉS BELÉPŐK KAPHATÓK:

- Tóthné Simon Arankánál
- a Takarékszövetkezetben
- Gömöri Mihálynénál

BELÉPŐ:

felnőtteknek: 4000 Ft

14 év alatt: 1500 Ft

tombola: 100 Ft

A fődíj: **TELEVÍZIÓ**

Műsor: rock'n roll tánc show

Marha- birkapörkölt és vegetáriánus menü

Zenél a **KOZMA TRIÓ**

**A BEVÉTELT AZ ÓVODAI UDVARI JÁTÉKOK
ÉS AZ ISKOLA TECHNIKAI ESZKÖZEINEK
FEJLESZTÉSÉRE FORDÍTJUK.**

A tombola felajánlásokat a jegyárusító helyeken fogadjuk.

Mindenkit szeretettel várunk.

Portrék a civil szervezetekből

BOLDOGBT EGYESÜLET

Szülőföldem, csikosi tanya

Szüleim után a nevem Hudra Kiss Ferenc. Születtem 1947. április 10-én Jászberényben, igazából a csikosi 74/a számú tanyán a bába segített a világra. Édesanyám Balik Anna.

Édesapám, aki 1900-ban született, még a csikosi iskola elődjénél, a „zug iskolában” végzett 3 osztályt, mégis jobban tudott fejben számolni, mint én. Édesanyám valahol a Felvidéken (Szlovákia) járt iskolába, amíg ki nem telepítették őket (ő tót lány volt).

Általános iskolába valószínűleg 1953 szeptemberében íratlak be szüleim, amelyről sajnos nincsenek dokumentumaim, a költözés során vesztek el. Emlékezetem szerint alsó osztályban Kemenes Antal és neje, illetve Görbe Emánuel és neje tanítottak. Felső osztályban Csiszár Béla és neje, Ica néni. Csiszárék voltak a meghatározók életem kezdetén. Hozzájuk kötődnek maig tartó élményeim, olyanok például, amit mi szereplésnek nevezünk, mint a népitánc, színjátszás. Emlékszem a kirándulásokra vagy az udvaron gyakran szereplő „adj király katonát” játékokra.

Alsóban, úgy emlékszem kb. 4-5. tantárgyat tanultunk, úgy mint olvasás, nyelvtan, számtan, talán még mértan is lehetett. Azért gondolom, hogy volt, mert a vonalzóval igen sok körmöst kaptam, kaptunk, főleg Kemenes és Görbe tanító bácsitól. Előbbitől még kokit is.

Ettől függetlenül szorgalmasan átvittem a frissen fejt tehén tejet, a még meleg kenyeret, amit a szüleim sütöttek. Iskola után játékra nem volt időnk. Átöltöztünk, pár falat étel, melyet sokszor már a disznók és a libák társaságában fogyasztottunk el. Irány a tarló (aratás után), máskor a legelő, illetve a Zagyva, mint „strand” részünkre is, és az anyadisznók, a süldők részére is.

Este, mikor behajtottunk, mosakodás, vacsora és lecke kikérés. Az ágyban esetleg még a kristályos rádió recsegtetése volt a „szórakozás”.

Persze ezen kívül átlapoztuk a Kincses Kalendáriumot vagy a Szabadföld újságot is.

A felső tagozatból már több emlékem él. Mi közvetlen az iskola tözsomszédságában laktunk, ezért nekünk nem kellett megküzdenünk azzal a mérhetetlen sárral, mint akik 2-3 km távolságról jártak. Az egyik ilyen emlékem úgy esett, hogy az iskolával szemben a csikosi éri „hídon” leragadt a kis Kocsis Klárika. Letettem a táskát, és siettem, hogy kimentsem a „szerelmes sár” fogságából. Kihúzni nem sikerült, ezért átötlettem, hogy kiemeljem, de csak a kislány jött, a csizma maradt. Letenni nem tehettem, ezért úgy vittem, az olajjal feketére kent, bűdös, füstös osztályterembe. Aztán vissza a kiscsizmáért.

Ha visszagondolok ifjúságom helyszínére, kicsit költőiesen szólva:

*Ez volt az a hely,
amely fölött a napot
Az égig érő szomorúfűz
Földig érő lombja eltakart.*

Hudra-Kiss Ferenc

Az általános iskolai évek után következett a fiatalság és férfivá érés édes/kemény időszak.

1962-ben kőműves ipari tanuló lettem, annak ellenére, hogy Szegedre jelentkeztem az erdészeti technikumba. Mondták, parasztgyerek menjen a „tszcs”-be, vagy az ipariba kőműves, ács stb tanulónak. Szakmunkásvizsga után nem sokkal besoroztak, és 1966-68 között Tatán szolgáltam. A prágai forradalom idején Budapestre vezényelték bennünket egy építőipari céghez dolgozni. Ezek után jött a munkával és tanulással teli élet. Házasság 1969-ben, első szülött lányom 1970, fiam '76, közben '72-ben házasság.

zat építettem Újszászon, mert a csikosi tanyát csaknem elvitte a Zagyva '63-ban.

Munka mellett a Péchy Mihály Építőipari Szakközépiskolában érettségiztem, majd ugyanitt technikus minősítő vizsgát tettem. Ez azt jelentette, hogy 5 évig – a minősítő vizsgával együtt – levelező tagozaton, hetente Debrecenbe utaztam. Persze, volt olyan hónap is, hogy csak a kötelező beszámolókra tudtam elmenni.

A munkahelyem állami cég, ahol építési ágazatvezetőként dolgoztam, már az iskolai évek második évétől. Az élet furcsa fordulata, hogy ez a vállalat – Nagykovácsói Erdő és Fa-feldolgozó Gazdaság – mégis csak a gyermekkorom álmát váltotta valóra. Itt húsz évet dolgoztam.

A rendszerváltást követően kényszer vállalkozóvá lettem. Létrehoztam egy kft.-t, melynek fő profilja sütőipari tevékenység, magyarul, építettem egy pékséget, amely a mai napig üzemel, persze most már bérlők üzemeltetik. E mellett vállalkozóként magán tervezői és kivitelezői tevékenységet folytattam 2007. április 10-ig (60 éves koromig), amikor is nyugdíjba mentem.

Gyerekeim, immáron ők vannak az élet sűrűjében, a lányom egészségügyi szakközépiskolát végzett, a kórházi gyakorlatok után végül az újszászi idők otthonában osztályvezető főnövér volt, melyet felcserélt egy németországi munkáért. Ma is Németországban laknak.

Fiam építőmérnök egy állami cég osztályvezető mérnöke.

Két fiú unokám 17 éves, illetve 9 hónapos, és van egy 8 éves kislány hercegnőm.

Mivel megkértek, hogy írjak magamról, próbáltam összeszedni ezeket az emlékeket, melyhez hasonlókat sokan hordoznak magukban, talán soha nem is beszélnek róla, legfeljebb a gyerekeknek, unokáknak, vagy azért, mert szomorúak, vagy mert fájdalmasak, ki tudja.

Nagyon örültem a csikosi találkozóknak, az emlékhelynek, a múlt felidézésének. Jó volt találkozni régi ismerősökkel. Várom az iskoláról készült könyv megjelenését, talán én is tudtam hozzá tenni valamit. Tagja lettem az elszármazottak egyesületének, remélem a szervezett összejövetelekre „haza” látogatok.

Újszász, 2015. január 20.

Hudra Kiss Ferenc

Emlékezés...

Kónya Lajos: Fáklyaként

*Nemcsak olvasni - oly szűkös a szó,
nem írni csak - az írás elmosódik -,
tanítani a lét maradandó
örömeit, a dolog dáridóit,
a töltekező szellem bő vigalmát,
a lélek beleélő örömet,
megőrizni a gyermeki szabadság
önfeledtségét, az idő sötét
borúiban bátran bontakozó kedv
csörgő fegyvereit, ki nem fogyó
kíváncsisággal merülni a fölvert
vizek alá - ilyen útravaló
volt tarsolyomban, míg elébük álltam.*

Látom ma is szemükben azt a fényt.

*S nem tudom, bennük - elúsztak az árban -
felvillanok-e olykor - fáklyaként!*

1949. május 28-án megszülettem, és a Bori Mária Ilona nevet kaptam. Hálás vagyok a sorsnak, hogy engedte egészségben élni életem fejezeteit, amelyek eddig csodálatosak voltak.

1. fejezet: Már kislány koromban elhatároztam, hogy tanító néni leszek, és az is lettem.

2. fejezet: A főiskola elvégzése után Kengyelen kaptam állást. Megtapasztalhattam, hogy a kun emberek közt élni nem egyszerű. Egy tanyaközpont-

Nagyné Bori Mária

ban tanítottam 1-4. osztályú összevont iskolában. Itt én voltam a tanító, az igazgató, a könyvtáros, a takarító, minden egyben. Igazából itt „tanultam ki a szakmát”. Volt is rá lehetőség bőven. 13 évet töltöttünk el ezen a helyen családommal, mert időközben megszülettek Csaba és Zita nevű gyermekeim. 223 gyermeket tanítottam a legjobb tudásom szerint. Becsületesen építkeztünk Jászberényben. Amikor elkészült a házunk, hazaköltöztünk.

3. fejezet: Jászboldogházán találtam állást, ahol életem meghatározó szakasza következett. Egy kiváló tantestületbe kerültem, ahol nem volt nehéz dolgozni. Természetesen akadtak nehézségek, de ezek leküzdésével egyre gazdagabb lett a lelkem, és a bölcsességből is egyre többet kaptam. Azt hiszem az iskola és a falu építő-, hasznos tagjává váltam. Időközben még két gyermekem született. Anna és Petra, akik a falu szeme láttára nőttek fel, hiszen 23 évig Jászboldogháza és Jászberény párhuzamos életterünné vált.

A vers utolsó sorainak kérdésére az egykori diákok adják meg a választ későbbi cselekedeteikkel, életük – akár legapróbb mozzanataival. Hiszen a tanár – az igazi tanár – ott van velük egész életükben. Ott van mellettük a nagy döntések meghozatalában, ott van az apró hétköznapi helyzetekben, hogy a valamikor régen megtanultakkal utat mutasson.

Amikor a diákéveinkre emlékezünk, felvillan a múltból tanítók, tanáraink kedves arca, egy-egy mosolya.

Talán gyerekként még nem is tudjuk, milyen jelentőséggel bír majd az életünkben egy kézmozdulat, egy hang, egy kedves biztató szó.

Jászboldogháza kül- és belterületi iskoláiban az évek során sok pedagógus tanított. Ennek emlékét őrzi az általános iskolában egy gyönyörű tabló.

Kértük, emlékezzenek most ők - tanítók, tanáraink - a Jászboldogházán eltöltött évekre, évtizedekre. Elsőként kedves kolléganóm, Nagyné Bori Mária emlékeit olvashatják, aki 23 évet töltött iskolánkban.

Konkoly Béláné

A szülők, a gyerekek is befogadtak. Sajnos időközben elváltam, és így lett Horváthné tanár néniből, Nagyné tanár néni. Ez azonban nem okozott a gyerekeknek gondot.

Sajnos 10 év után özvegy lettem.

Ebben a 23 évben sok minden történt, de milyen jó, hogy az ember csak a szépre emlékezik. Voltak felejthetetlen és felejthető élmények.

Megéltük:

- az osztálykirándulások vidámságát
- a ballagások ünnepélyességét
- a tanév végének várását
- a felelések komolyságát
- az órák viccességét
- beszélgetéseket az élet NAGY dolgairól.

És az idő mindent megszépít, azt is:

- ha szakad az eső a kiránduláson egész nap
- ha az erdei bozótban elveszett a szemüveg
- ha keservesen tanultuk meg a ballagási dalokat
- ha a dalátírás nagyon nehezen ment
- ha az ebédlőben teljes csendben kellett ebédelni
- ha 10 szorzás közül már 1 elrontásért is egyes járt.

De elkövetkezett a 2006. és nyugdíjba mentem.

4. fejezet: Nagyon tudatosan készültem erre az időre, és nem hiába. Kedvtelésből korrepetálgattam ismerősöknek, finom süteményeket sütöttem, utazgattam, énekkarba jártam, hagyományörző lettem.

Az élet pedig kiszámíthatatlan, de szép. Úgy hozta, hogy egy új fejezetet nyitott számomra.

5. fejezet: A gyermekeim saját útjukat járják, a 6 unokám is szépen növekszik, okosodik. Én pedig mindig idősebb leszek, hála az égnek. Úgy gondoltam, Anna lányom családja számomra a legmegfelelőbb arra, hogy életem utolsó szakaszát békében, vidámságban élhessem. Elköltöztem hát a szépséges Zalába, Vonyarcvashegyre. Lelkemben azonban mindig jász ember maradtam, hiszen a gyökereim ott vannak. Nagyon kellemes itt az élet, az emberek befogadóak, és tartom magam a mondáshoz:

Minden nap úgy élj, mintha ez lenne életed utolsó napja.

Visszatekintés

„Az embernek vannak korszakai, ifjúkor, felnőttkor és ... remekül nézel ki korszaka”

/ Sándor György humorista/

Második osztályos kisiskolás voltam, mikor Jászboldogházára költöztem szüleimmel. Gyakorlatilag azóta is itt élek, itt lakom, kivéve azt a másfél évet, amikor Besenyszögön dolgoztam. Itt jártam általános iskolába, innen indultam reggelente az újszászi gimnáziumba, majd Szarvasra vizsgázni, államvizsgázni, ahol végül átvehettem a diplomámat.

Nagyon szívesen gondolok vissza néhány általános iskolai tanáromra, Menyhárt János bácsira, feleségére, Mária nénire, Berkó Imréné Etelka nénire. Mária néni úgy megtanította velem az irodalmat és magyar nyelvtant, hogy észre se vettem csak akkor, amikor a főiskolai felvételin ezt kamatoztattam, lényegében abból éltem, amit az általános iskolában megtanultam.

Nagy élmény volt az iskolapadból Besenyszögön 30 gyerek délutános óvónőjének lenni. Nem volt könnyű megtalálni a kulcsot minden egyes gyermekhez. Nem is tudtam. Fél év nehézségei után rájöttem, nem lehetek engedékeny, se túl szigorú – csak következetes. Mit miért csinálunk, ezt el kell mondani a gyerekeknek, bevonni a terveimbe, hogy megnyerjem őket, és együttműködjenek velem. Ehhez megértést, tájékoztatást, szeretetet kell adni.

Abban az időszakban még szombaton is dolgoztunk, nagyon szerettem azt a napot, akkor én tarthattam a foglalkozást. Mikor milyen sikerrel, de nagyon igyekeztem.

Egy idő elteltével változtatni szerettem volna. Százhalombattán, és Budapesten próbáltam munkát keresni, személyes elbeszélgetés után mind a két megüresedett állást betölthettem volna, sőt még szolgálati lakást is felajánlottak.

Ennek ellenére én Jászboldogházát választottam, lehet hogy személyes oka is volt, hiszem akkor még anyukám itt dolgozott, mint vezető óvónő. Ő szeretett meg velem ezt a hivatást, sokat jártam be az óvodába gyerekként a gyerekekhez.

Mind a két képen én volnék, ahogy 40 évig láttak a gyerekek:

Ez pedig a valóság 40 év után

Első nap Jászboldogházán egy napon kezdtünk Bathó Lajoskával, ő azon a napon lett óvoda, én pedig délutános óvónőként elkezdtem pályámat.

Első csoportom felejthetetlen Baranyi Pisti, Deák János, Polyák Péter, Gál Andrea, Berkó Sándor, Bajor Zsuzsa, Orczi Bea és még sorolhatnám. Azóta sokak gyermekének is én voltam az óvó nénije, és ez egy nagyon szép és jó dolog, ennek a folyamatnak a részese lenni.

Ettől kezdve főleg délelőtti óvónőként dolgoztam. Munkámhoz tartozott az iskolára való felkészítés. Legtöbbször Tóthné Simon Aranka tanítónőnek adtam át csoportomat, akivel jól tudtunk egymás munkájára alapozni. Nagyon kedveltem a műsorokra való felkészülést, összehangolt munkát tudtunk végezni Konkoly Bélánéval, akivel színvonalas évnytírokra, falunapokra és a Jász Világtalálkozóra emlékszem vissza. Szívem csücske volt a táncok betanítása. A koreográfiához szükséges elméleti részt akkor néztem el Mozsonyi Albert balett mestertől, amikor a nagyobbik lányomat 4 évig balettra járatam Szolnokra.

Majd változás történt az iskolai és az óvodai vezetésben is, Zrupkó Ferencné és Szádvári Istvánné kerültek vezető pozícióba. Szerettem velük dolgozni, gyermekközpontúságuk, az emberi értékek előtérbe helyezése közös nevezőre hozott minket munkánkban, és az a nemes egyszerűség és nagyszerűség, hogy a tudat ne haladja meg soha a józan ész.

Minden gyereknek lehetőséget kell adni a egyéni képességek kibontakoztatására.

Sikerélményhez juttatni őket, elismerni, megtalálni azt, amiben ők a legjobbak, és ezt kiemelni, kidomborítani. Dicsérattal, elismeréssel, megerősítéssel. Nem letörni, vagy éppen agyon kényeztetni. Megmutatni nekik a jót és a rosszat is. Folyamatosan mártani őket hidegbe – melegbe, hogy aztán ő dönthesse, hogy mit választ,

mit szeretne. Megadni a gyermekeknek is a tiszteletet, mert ők is felnőttek lesznek egyszer, és nem mindegy az, hogy gondol vissza nevelőire. Meghatározók az óvodai évek, hisz itt tanulják meg:

- ♦ Ossz meg mindent másokkal!
- ♦ Ne csalj a játékba!
- ♦ Ne bánts másokat!
- ♦ Rakj rendet magad után!
- ♦ Ne vedd el a másét!
- ♦ Kérj bocsánatot, ha valakinek fájdalmat okoztál!
- ♦ Élj mértékkel! Minden nap tanulj, gondolkodj, rajzolj, énekelj, táncolj játsz, és dolgozz egy keveset!
- ♦ Délutánonként szundíts egyet!
- ♦ A nagyvilágban óvatosan közlekedj, fogd meg a társad kezét, és ne szakadj el egymástól!
- ♦ Ismerd a csodát!

Mint a 10 parancsolat, ezt gimnáziumban, főiskolán nem tanítják, ezt akkorra már tudni illik.

Éveket dolgoztam Vargáné Vali dajka nénivel, Rác Béláné óvónővel, Pócz Imréné dajka nénivel, egyetértésben velük mindig tudtunk egymás munkájára építeni. Maximálisan számíthattunk egymásra.

40 év után elhoztam maggal a sok szép kellemes emléket. A gyerekek arcát, akik már lehet hogy felnőttek, de ha találkozunk, ők nem is tudják, hogy nálam a jelen arc mellett élénken él az óvodáskori képük, és beugrik egy – egy életkép, szituáció. Ha sikerült kimutatnom

szeretetemet, elhivatottságomat munkám iránt, akkor már megérte.

Az élet velejárója, amikor az ember nyugdíjba vonul, élete megváltozik, mások a prioritások.

De jó érzéssel megyek vissza volt munkahelyemre, az óvodába, ha ott elmegyek, szívesen hallom a gyerekzsívaít, az éneklésüket, és szeretettel gondolok volt munkatársaimra, akik mindig szívesen fogadnak.

Berkóné Etelka néni írta egy cikkében:- Annak örülök, ha esik az eső, és annak örülök ha süt a nap.

Kiegyensúlyozott családi életünk van. Lányaim Budapesten élnek, boldog párkapcsolatban, mind a négyen a banki szférában dolgoznak más – más beosztásban. Kisebbik lányom jelenleg GYÉSEN van, augusztusra várja második gyermekét mindannyiunk nagy örömeire. Végezetül utódomnak, Cseke Izabellának kívánom, hogy találja meg helyét, elképzelését új munkahelyén. Ehhez kívánok neki erőt, kitartást, jó egészséget, a magánéletben pedig boldogságot.

Minden kedves olvasótól egy Shakespeare szonettal búcsúzom:

*„A gyönyörűt szaporítani vágyunk,
Hogy így örökké rózsáljon a SZÉP,
S emléké, ha hull érettebb virágunk,
Őrizhesse a zsenge ivadék.”*

*Dr. Kissné Fazekas Ildikó
nyugdíjas óvónő*

Községünk tisztelt Lakója!

Bizonyára Ön is minden évben rendelkezik befizetett adójának 1 %- áról. Ez Önnek plusz kiadást nem jelent, mivel a munkáltatójuk által levont, és befizetett adó 1 %-át az adóhatóság megküldi az Ön által támogatott alapítványnak. Községünkben A BOLDOGHÁZI GYERMEKEKÉRT ALAPÍTVÁNY megfelel a törvény által előírtaknak.

Alapítványunk a 2015-ben is szeretné folytatni támogató munkáját.

Fő feladatunk tehát, hogy kis községünk gyermekei számára is megteremtsük mindazokat a lehetőségeket, mellyel személyiségüket, képességeiket sokoldalúan fejleszthetjük.

- Támogatjuk a tanulmányi versenyben résztvevő tanulókat, a sportolókat, a tehetséges gyermekeket.
- Átvállaljuk a nevezési díjakat, a tehetséggondozó tábor költségeit
- Biztosítjuk a tanévvégi jutalomkönyveket
- Technikai eszközök, sportszerek pótlását
- Folyamatosan karbantartjuk a számítástechnikai eszközöket, pótoljuk a hiányzó alkatrészeket, festékeket.
- Finanszírozzuk a Mikulásnak az ovis játékosomagot.
- Szeretnénk hozzájárulni a karatésak és a néptáncosak utaztatási költségeihez is.
- A helyi vetélkedők díjazásához, kellékeihez is támogatást szeretnénk nyújtani.

Számlaszámunk: 69500194-10400250 /Takarékszövetkezetben/

Adószámunk: 19220794-1-16

Köszönjük eddigi segítségét.
A Boldogházi Gyermekekért Alapítvány

Színházban járt a Maci csoport

A mesék azért nyűgözik le a gyerekeket, mert a világot olyannak láttatják, amilyen az valójában: a határtalan lehetőségek birodalmának. Ezek a lehetőségek nem anyagi természetű lehetőségek, hanem abból a világlátásból fakadnak, amely a mesei és a gyermeki gondolkodást összeköti: miként a hős mindig több mint mi magunk vagyunk, akképpen a világ is több, mint amennyit képesek vagyunk felfogni belőle.

/Boldizsár Ildikó/

Február 19-én délelőtt a gyerekek izgatottan várták már az utazást, ismét felvettük a hátizsákunkat a hátunkra, amelybe a konyhás nénik becsomagolták az élelmünket egész napra, és útra kelt a kis csapat Szolnokra. Az óvodában a témahe-tünk a szárazföldi közlekedésről szólt. Így különösen tetszett a gyerekeknek, hogy vonattal, busszal közlekedhettünk. Végül gyalogosan folytattuk az utunkat a Tiszavirág hídra,

közben megfigyelhettük a közlekedési táblákat, megbeszél-tük, melyik tábla mit jelent. Majd útba ejtettünk egy játszóte-teret, és ezután sétáltunk tovább a célállomásunkra a Szigligeti Színházba, ahol megtekinthettük Frank L. Baum: Óz, a nagy varázsló című zenés mesejátékot. Két órás előadás volt, amely nagyon gyorsan elszaladt, a gyerekeket nagyon lefog-lalta a történet, amely tele volt izgalommal, bonyadalommal, kérdésekkel: Mi a szeretet, bátorság, honvágy, mi a jó és rossz? Ezeket a kérdéseket veti fel ez a kedves mese, és ter-mészetesen választ is ad rá. A mese a felnővőről és önma-

gunk elfogadásáról szól, és az élet nehézségeire gyönyörű párhuzam a sárgaköves út. Hőseink mind-mind vágynak valamire, és ezt egy varázslótól kérik, hogy mágiával telje-sítse, de nem tőle szerzik meg, hanem mindvégig bennük lapult az a tulajdonság, amire vágytak, és a kalandjaik során ez csak még jobban fejlődött bennük. Habár a történet pozití- van ábrázolja, hogy igenis mindenért meg kell dolgozni, nem

állít a gyerekek elé lehetetlent, „majd egy kívánság mági-ku-san megoldja a dolgot. Összességében mégis arról szól legin-kább a történet, hogy az élettapasztalatok alapján fejlődünk, és hogy milyen megtalálni a célunkat az életben. Igazán színvonalas előadást nézhettünk meg kiváló színészekkel, hiszen a gyerekeket is bevonták az előadásba. Ezután él-ményekkel gazdagodva indultunk hazafelé. Másnap az óvodá-ban a faliújságunkra kikerült rajzok a gyerekek élményeiről meséltek.

Baranyi Béláné óvónő

Óvodai beiratkozás

Tájékoztatom a Kedves Szülőket, hogy 2015. szeptember 1-től minimum napi 4 órában 3 éves kortól kötelező lesz az óvodába járás.

**Az óvodai beiratkozás időpontja
a 2015/2016. nevelési évre:**

**2015. április 20. hétfő 8-16 óráig
2015. április 21. kedd 8-16 óráig**

**helyszín: Cifrapalota Óvodai és Bölcsődei Intézmény
Mesevár Óvodai Tagintézménye
5144 Jászboldogháza, Petőfi Sándor utca 2.
telefon: 57/460 744**

Várjuk azokat a gyermekeket, akik:
2015. január 1 - 2015. augusztus 31-ig, valamint 2015.
szeptember 1 - 2016. augusztus 31-ig betöltik 3. életévüket.

Az óvodai beíratáskor kérjük Önöket, hogy hozzák maguk-kal:

- ♦ a gyermek születési anyakönyvi kivonatát
- ♦ a gyermek, valamint a szülők lakhelyét igazoló lakcím-kártyáját
- ♦ a gyermek és a szülők személyi igazolványát
- ♦ a gyermek TAJ kártyáját
- ♦ az étkezési térítési díj megállapításához a gyermekvédel-mi kedvezményről, tartós betegségről szóló határozatokat
- ♦ egyéb kedvezményre jogosító határozatokat
- ♦ a gyermek esetleges betegségeit igazoló dokumentumokat
- ♦ 3 vagy több gyermek nevelése esetén a családi pótlék folyósításáról szóló igazolásokat.

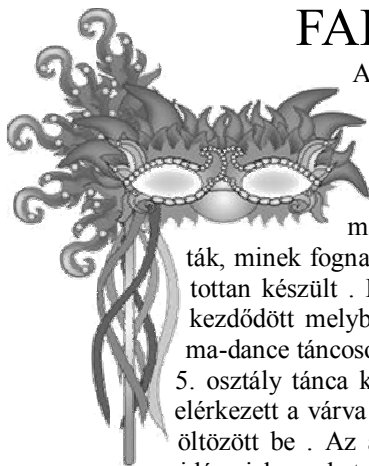
Az óvodai beíratásról a községi honlapon hirdetmény formá-jában is tájékozódhatnak.

Sósné Baráth Erika
Tagintézmény-vezető

Felvételizett a 8. osztály

Ebben a tanévben is központi felvételit írtunk mi, 8. osztályosok. Nagyon izgultunk. Hatalmas feszültséggel indultunk el itthonról. A feladatokat nehéznek találtuk, de többségében a magyar jobban sikerült és könnyebbnek is éreztük. A matematika utolsó három feladata bizony feladta a lelkét.

Szerencsére túl vagyunk rajta! Most már csak a felvételin izgulunk, várjuk, hogy felvettek-e bennünket a választott iskolába.

FARSANG

A farsangi bálra minden gyerek izgatottan készült. Az alsósok egyénileg, a felsősök pedig osztály szinten öltöztek be. A gyerekek már hetekkel a bál előtt tudták, minek fognak beöltözni. Mindenki izgatottan készült. Eljött a bál napja: műsorral kezdődött melyben versmondókat és a Dalma-dance táncosokat láthattuk szerepelni. Az 5. osztály tánca következett. Kis szünet után elérkezett a várva várt pillanat hogy ki minek öltözött be. Az alsósok érdekes, humoros, vidám jelmezeket öltöttek magukra. A felsős osztályok osztályfőnökeikkel együtt öltöztek be. Az 5. pizsamáspipik, a 6. egy nyarat idéző horgászcsapat, a 7. rablók, míg a 8. zombik bőrébe bújt. Ezt követően sok játék várta a gyerekeket. Például: székfoglalás, lufipukkasztgatás és még sok más. Majd eljött a tombola húzás amit már mindenki izgatottan várt. A tombolán sok-sok érdekes ajándékot nyerhettek a szerencsések. A tombola húzás után az alsósoknak véget ért a farsangi mulatság, de a felsősöket még disco várta. Sokan hiányoztak a bálról kisebb-nagyobb betegségek miatt.

Egészség hét 2015. 01. 26-30.

A Jászboldogházi Mátyás király Általános Iskola egy sikeres pályázat elnyerésével január 26-30-ig Egészség héten mozgatta meg a gyerekeket szellemi- és sportversenyek keretében. Ezt a lehetőséget a Generali Biztosító Zrt. írta ki Szimba Intézményi Pályázat néven 2014 szeptemberében. Örömmel értesültünk október közepén arról, hogy a száz nyertes intézmény között szerepel az iskolánk neve.

Az Egészség hét keretein belül lehetőségük volt a gyerekeknek tízórai szünetben különféle déli gyümölcsök kóstolására, az alsó tagozatban osztályok közötti focimérkőzésekre, speciális fogócska játékokra és elméleti versenyre az egészséges életmód és táplálkozás témakörében.

Felső tagozaton külön versengtek labdarúgásban a fiú és leány csapatok. A reggeli órákban pedig mini filmek levetítése után, az alsósokhoz hasonlóan elméleti megmérettetésben részesültek felsőseink.

A hét utolsó napján a gyermek és a felnőtt „válogatott” összecsapására került sor, amely nagy érdeklődés övezett. Sajnos a gyermekválogatott 8:3-ra alulmaradt a rutinosabb játékerőt képviselő felnőttekkel szemben. A tanulók körében nagy meglepetést okozott Zoli bácsi és Gerhát tanár bácsi iskolajátéka, mely az utóbbi részéről gólokban is megmutatkozott.

Diák csapat résztvevői: Badinszki Viktor, Kordács Bálint, Kövér János, Fehér Bálint, Turóczi Gergő, Csinger Márk, Kövér Zoltán, Kordács Gergő, Farkas Bence, Bálint Krisztián.

Felnőtt csapat résztvevői: Szűcs Lajos, Gerhát Károly, Tóth Pál, Ilonka Zoltán, Szendrei Péter, Szöllősi Béla.

Az iskola minden nevelője szívügyének tekintette a pályázati program eredményes megvalósítását, melynek köszönhetően tanítványaink életét a hét minden napján új élménnyel gazdagíthattuk.

Tóth Mónika

Félévi eredményeink

	1. osztály	2. osztály	3. osztály	4. osztály	átlag alsó tagozat	5. osztály	6. osztály	7. osztály	8. osztály	átlag felső tagozat	összesen
osztálylétszám	19	13	23	20	75	26	18	24	19	87	162
magatartás	4,64	4,3	4,8	4,8	4,6	4,5	4,48	4,3	4	4,20	4,4
szorgalom	4,7	4,6	4,4	4,6	4,6	4,05	3,7	3,8	3,6	3,8	4,21
kiválóan megfelelt	12				12					0	12
jól megfelelt	2				2						2
megfelelt	3				3						3
fejlesztésre szorul	2	1	2	6	11	4	2	2	0	8	19
kitűnő		3	8	9	20	4	1	2	1	8	28
jeles		2	5	4	11	4	1	4	1	10	21
bukás					0		1	1		2	2
osztály átlag	4,67	4,58	4,48	4,67	4,6	4,33	4,14	4,01	3,99	4,10	4,35

Boldogházán itthon

- beszélgetés a Gajdos házaspárral

Néhány évvel ezelőtt sorozatot indítottunk a fenti címmel. Azok az emberek vallottak életükről, érzéseikről, akik községünkben vásároltak házat abban a reményben, hogy otthonra találnak itt. Újra olvasva a riportokat, a szép gondolatokat - amiért Jászboldogházát választották -, és látva, hogyan élnek napjainkban; valóban elmondhatjuk, ők már itthon vannak. Bekapcsolódtak községünk életébe, jó barátokat találtak közöttünk.

Aztán abbahagytuk a sorozatot, mivel egyre kevesebben jöttek ide lakni. Szerencsére ez az időszak véget ért!

Az utóbbi időben újra felfedezték községünk értékeit, és több boldogházi fiatal, aki más településről választott magának jövőbelit, itt képzelet el életét, itt látja boldogulását. Párjukkal együtt vásárolnak házat, amiből nagyon bőséges jelenleg a választék. A letelepedést önkormányzatunk is támogatja, és bízunk benne, hogy a július 1-jén életbe lépő otthonteremtési támogatás – amely a használt lakásvásárlást is lehetővé teszi – kedvezően fog hatni községünk életére is!

Elsőként egy kedves tanítványom Bajnok utcai családi otthonát látogatom meg. Darók Zsuzsika és párja, a szentgyörgyi származású Gajdos Ferenc a vendéglátóm.

Belépéskor baba illatot éreztem, ami nem csoda, hiszen négy hete megszületett a család második gyermeke, Lóci. Békésen aludt fonott bölcsőjében. A már kiscsoportos óvodás Mártika pedig nyugodtan ült a megszokott helyén, és érdeklődéssel figyelte Mici mackó meséjét. Így szabad utat kaptunk a beszélgetéshez.

Úgy tudom, esküvőtök után még nem Boldogházán laktatok?

Zsuzsa: Szegeden indult az esküvőnk utáni közös életünk. Én végzős voltam a Szegedi Tudomány Egyetemen, néprajz szakos bölcsészhallgató. Feri, akinek már kezében volt az egyetem programtervező informatikus diplomája, egy német cégnél dolgozott. Szeged csodálatos város, ma is a legszebb városnak tartjuk, nemcsak a közös emlékek miatt. Hét hónap után azonban döntenünk kellett.

Feri: Több tényező volt döntésünk. Szeptemberben megtudtuk, hogy babát

várunk, és nagyon kedvező állásajánlatot kaptam Jászberényben.

Zsuzsa: Tudtuk, a baba ápolása, nevelése nem egyszerű, nagyon jó, ha segítséget kapunk akár a nagyszülöktől, akár a testvérektől. Az én családom boldogházi, Feri szentgyörgyi.

Feri: Elfogadtam az állást, és szülőfalumba, Jászsószentgyörgyre költöztünk félévre albérletbe. Még utána is Szentgyörgyön maradtunk, a szülői házban. Júliusban költöztünk Boldogházára, akkor vettük ezt a házat a Bajnok utcában.

Zsuzsa: Döntésünket azóta sem bántuk meg, mert én itt születtem, itt van Édesanyám, két testvérem Marika, és Pisti. Boldogháza csendes, nyugodt település. Az utca, ahová kerültünk rendezett, az itt lakó szomszédjaink közvetlenek, barátságosak. Igazi áldás nekünk! Nagyon szeretjük otthonunkat!

Feri az eltelt két év alatt, elnyerte a hívő emberek szimpátiáját, bizalmát is.

Feri: Igen, megalakult az új egyházi képviselőtestület, és a hívek javaslatára tagja lettem az egyháztanácsnak. Nagy megtiszteltetésnek érzem, szívesen vállaltam. Eddig is részt vettem az egyház életében, feleségemmel együtt hívő emberek, templomba járók vagyunk. Tudom, ez a tisztség feladatot is ad, de bízom benne, hogy meg tudok felelni az elvárásoknak. Öröm számomra, hogy a sógorom Darók István is tagja a testületnek, és nagyon sok fiatal egyháztanács taggal fogjuk végezni ezt a felelősségteljes munkát.

Zsuzsika! Két pici gyermek anyukája vagy. Hogyan telnek napjaid?

Zsuzsa: Fárasztóan, de csodálatosan. A reggelek és az esték nagyon pörgősek. Mártika óvodás lett, őt egyelőre Pisti viszi és hozza az óvodából. Nagyon sokat segít, ezúton is köszönöm neki! Ha javul az idő, már Lócival átvesszük ezt a feladatot.

Délelőtt Lóci és a házi munka köti le időmet, délután pedig Mártival gyurmázunk, gyöngyöt fűzünk, legózunk, táncolunk, énekelünk. Nagyon jó ritmusérzéke van a kislánynak. Este pedig fürdetés, és az elengedhetetlen mese. Szerencsére Márti kitűnő alvókéval rendelkezik.

10-12 órát alszik, de a kicsi a két éjszakai szopizás után nyugodtan pihen.

Sajnos nagyon sok üres, eladó ház van Boldogházán. Miért javasolnátok a fiataloknak, hogy itt telepedjenek le?

Zsuzsa: Amiért én is nagyon szeretem: nyugodt, tiszta, biztonságos település. Sokat köszönhetünk polgárőrségünknek, hogy őrzik nyugalunkat, láthatóan jelen vannak mindenütt. Tehát aki falun szeretne élni, Boldogháza ideális hely.

Feri: Én vonattal és kerékpárral járok a munkahelyemre, Jászberénybe. Igazi környezetbarát vagyok. Nagyon gyorsan beérek. Biztos vagyok benne, hogy a fővárosiak több időt áldoznak a munkába járásra. Szolnok, Jászberény könnyen megközelíthető, a zónázó vonatok pedig megbízhatóak.

Az is Boldogháza mellett szól, hogy strandunk nagyon kulturált, vonzó. Kislányunkkal szívesen megyünk a megújult, felújított környezetbe.

Szeretjük a színes, gazdag helyi rendezvényeket. Igazi közösségformáló szerepük van!

Hol lehetne még változtatni, hogy minél élhetőbb legyen községünk?

Feri: A település belső utcái, kövezete sokat romlott. A traktorok felhordják a sarat, mély, itt-ott életveszélyes kátyúk keletkeztek.

Zsuzsa: Ide kell csábítani a fiatalokat, és jó lenne, ha minél több gyerek születne! Ezzel az óvoda és az iskola jövője is biztosítva lenne.

Feri: És ne feledkezzünk meg a legfontosabbról! Több munkalehetőség kellene a faluban, jó lenne, ha a Radiátorgyárban újra indulna bármilyen termelőmunka! Így Jászboldogháza még vonzóbb lenne a fiatalok számára.

Kedves Zsuzsa és Feri! Jó volt Veletek az őszinte, szeretetteljes beszélgetés. Hasznos ötleteiteket köszönjük, reméljük halló fülekre találunk. Kívánunk Nektek nagyon sok örömet, családi életetekben boldogságot!

Zrupkó Ferencné

Bemutatkozó...

Beszélgetés községünk fiataljaival

Szendrei Péter a Mátyás Király Általános Iskola tanára. Közös munkánk során mindig újabbnál újabb terveket szövögető fiatalembernek ismertem meg. Ezekről a tervekről - és természetesen múltjáról, jelenről, jövőről - beszélgetünk vele.

Hogyan kerültél Kisújszállásról a Jászságba?

Éppen álláskereső voltam, nézegettem a lehetőségeket az interneten, és teljesen véletlenül találtam meg, hogy Jászboldogházán biológia szakos tanárt keresnek. Gondoltam, veszteni valóm nincs, jelentkeztem az állásra.

Másnap az akkori igazgató, Tarnai Mihály felhívott, majd egy elbeszélgetés alatt sikerült meggyőzőm Évát, hogy én leszek a legjobb erre az állásra.

Hallottál azelőtt Jászboldogházáról?

Mivel nagykunsgyi gyerek vagyok, ismertem a jász-nagykun kapcsolatot, de magáról a településről soha nem hallottam.

Eszerint a választás jól sikerült, hiszen negyedik évedet töltöd nálunk. Mennyire érzed már otthonodnak Jászboldogházát?

Az utóbbi egy évben kezdtem otthonomnak tekinteni ezt a kedves kis falut. Egy szép utcában, kedves emberek szomszédságában, egy kertes házban lakom. Egyre jobban érzem magam itt, ez a munkahelynek, a barátoknak és a pozitív visszajelzéseknek köszönhető.

Azért a kisújszállási gyökerek megmaradtak. Meséld a családotról!

Régebben sűrűn jártam haza Kisújra, de mostanában havonta egyszer, ha van időm hazaugrani hétvégére. Édesanyám isteni főztjéhez, sütijeikhez repülök. És jó látni a családot, barátokat is persze.

Öcsémrel is találkozom. Megbeszéljük, hogy kivel mi történt, megvitatjuk az élet nagy dolgait, aztán már el is telt a hétvége.

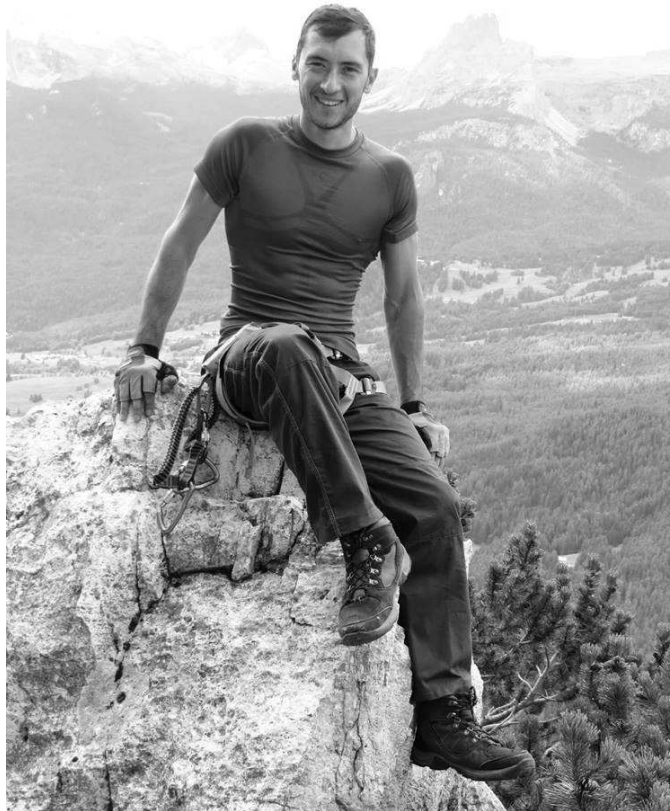
Középiskola után hogyan választottál pályát, mi határozta meg leginkább a pályaválasztásodat?

Megmondom őszintén, nem volt célom a tanári pálya. Középiskola után egy tervem volt, hogy főiskolára kerüljek. A természetvédelem, a biológia szakterület vonzott leginkább.

Szüleimtől azt láttam, hogy mindenért meg kell küzdeni. Ők rengeteget dolgoztak, és dolgoznak ma is. Édesanyám bolti eladó, édesapám autószerelő, és a helyi városgazdálkodási kft.-nél dolgozik már sok éve.

Tipikus gondolkodásmód volt az övék, hogy a kicsi fiuk többre vigye, mint ők. Ezért végig támogattak a főiskolás évek alatt is. A tőlük telhető legtöbbet megtették, ezért életem végéig hálás leszek nekik. Aki vagyok, nagy részét nekik köszönhetem! Köszönöm Anyu, Apu!

Visszatérve a főiskolára, bekerültem biológia-környezetvédelem szakra. A 3. évben, amikor szakosodni lehetett, akkor kijelentették, hogy már régóta csak a tanári

Névjegy

Neve: Szendrei Péter

Született: Karcag, 1986. február 3.

Iskolái:

Eszterházy Károly Főiskola Eger

biológia-környezetvédelem szak

Debreceni Egyetem természetvédelmi mérnök

Munkahelyek: Arany János Általános Iskola Kisújszállás

Önkormányzat Kisújszállás

Mátyás Király Általános Iskola Jászboldogháza

szakirány választható, így abba az irányba kellett mennem. Amit nem bánok, azóta beleszerettem ebbe a szakmába, ami a boldogházi iskolának is köszönhető.

Amikor hozzánk kerültél, azonnal ezernyi feladattal kellett megküzdened, hiszen a biológia és természetismeret tárgyak tanítása mellett 5. osztályos osztályfőnök lettél.

Otthon Kisújszálláson kezdtem a tanári pályát, pedagógiai asszisztens voltam két évig, majd fél év önkormányzati munka után folytattam itt az életem. Amikor állásinterjú volt, Éva már jelezte, hogy osztályfőnöki teendőket is el kell látnom. Akkor azt választottam: "szeretem a kihívásokat", ami teljesen így van azóta is. Szerettem kipróbálni magam az új helyzetekben, amit elkezdtem, befejezem. Persze ez nem azt jelenti, hogy nem hibázom, de a hibákból tanulok.

Közben bekapcsolódtál a falu életébe...

Közösségi ember vagyok, mindig szerettem a társaságot, így természetes, hogy igyekeztem beilleszkedni a közösségbe, hiszen tudom, mindig az újnak kell alkalmazkodni.

Szívesen veszek részt a falu minden programjában aktív résztvevőként és szervezőként is.

Több kerékpártúrát szerveztem már, amelyen felnőttek, gyerekek egyaránt részt vehettek. Terveim között szerepel, hogy a természettel, természetvédelemmel, sporttal kapcsolatos túrákat - barlang- és hegymászó túrákat- is megszerettessem a gyerekekkel.

Tudom, hogy szereted a verseket. A községi karácsonyi ünnepségeken is szívesen szerepeltél. Honnan ered a versek szeretete?

Ezzel egyik rejtett képességem hoztam elő. A versmondás életem része volt az általános iskola második osztályától egészen a középiskola végéig. Megyei, országos versenyeken értem el sikereket. Én voltam a fő szószóló, műsorvezető az ünnepségeken. Ez nagyban hozzájárult szerintem a kommunikációs készségeim fejlődéséhez. Azóta is szeretem a verseket, szeretek olvasni, gondoltam, miért ne folytassam itt ezt a jó szokásom.

Mit csinálsz még szívesen a szabadidődben?

Szabadidőm nagy részében szívesen edzem magam, szeretek jó erőben lenni, növelem a kitartásom. Az egészséges életem fontos része ez. Ehhez köthető új hobbim is, ami életem fontos részévé vált. Mindig is szerettem túrázni, de két éve elkezdtem hegyet mászni. Életérzés, szabadság, gyönyörű táj, hegyek, a kulcsszó: Via ferrata.

Ezekről a kalandokról korábban is szívesen meséltél. Hogy is indult? Merre jártál már?

Egy tápiógyörgyei kollégámtól hallottam erről a sportról. Nem kellett sokat mesélnie róla, azonnal felkeltette az érdeklődésemet, akár már másnap indultam volna. Ez egy olyan sport, amit vagy megszeret valaki az első alkalommal, vagy azt mondja, hogy "köszönöm, ennyi elég".

A via ferrata vasalt utat jelent, mert a hegyen vasak, drótok adnak segítséget, biztonságot a mászás során. Az első út után én ennek a sportnak a szerelmese lettem.

Azóta többször másztam az Alpok hegyeit, sokszor jártam Ausztriában, és tavaly nyáron az olasz Dolomitok 3000 méteres magasságába is feljutottam.

Most úgy érzem, hogy amíg járni tudok, addig hegyet mászni is fogok.

A csodás Dolomitok

Nyitott, közvetlen ember vagy, így nem lehetett nehéz a kapcsolatteremtés. Kialakultak mélyebb barátságok is az elmúlt években?

Így van, valóban ilyen vagyok. Szeretek új embereket, embertípusokat megismerni. Egyre több barátra teszek szert. De azt nem gondoltam volna, hogy pont itt talállok egy "ikertesóra". Papp Gyulával napra pontosan egyidősek vagyunk, és barátságunkat a közös érdeklődés és gondolkodásmód is mélyíti. Igyekszünk több időt együtt tölteni, és amiben tudjuk, segítjük egymást.

Júniusban elballag az osztályod. Hogyan tovább?

Igen, az első osztályommal idén ballagunk. Nehéz lesz..., láttam felnőni őket, küzdöttem velük, próbáltam a legtöbbet kihozni belőlük. Megszerettem őket. Sok közös program köt össze bennünket, együtt táncoltunk a bálokon, szívesen emlékszem a vidám osztálykirándulásokra, az összes közös program felejthetetlen számomra. De lassan itt az idő, engedem őket, hadd menjenek. De biztos, hogy sokat fogok rájuk gondolni.

Szeretnék itt maradni, szívesen vállalom új osztályt is. Ezenkívül minden jöhet, ami új. Mostanában a pszichológia is elkezdett érdekelni. Lehet, hogy e témakörben továbbképezem magam.

Peti! Elmondhatom, hogy a rólad alkotott képet beszélgetésünk csak megerősítette. Pozitív szemléletű, mindig vidám ember vagy.

Ezek a tulajdonságok fontosak a hétköznapiakban, és nagyon fontosak a pedagógiai pályán is.

Kívánom, hogy életed során kamatoztasd mindezeket, és a mindig újat akaró bátorságod hozza meg gyümölcsét.

Konkoly Béláné

Kedves Olvasóink!

**Új sorozatot indítunk, melynek az is lehetett volna a címe, lesz-e folytatása,
lesz-e generációváltás nálunk a mezőgazdaságban.
Fiatalok a mezőgazdaságban...**

Hogy miért is gondoltunk erre a témára?

Községünk történetében mindig is meghatározó szerepe volt a földművelésnek, az állattenyésztésnek. Maga a Jászboldogháza név is önmagáért beszél, melyben a „jász” az együvé tartozás szimbóluma, a 'boldog' szó a régi etimológia szerint gazdagságot jelent, a föld termőképességére, gazdaságára utal, a 'háza' szó pedig az itt élők letelepedésére mutat. A Jászság híres földmérője, Bedekovich Lőrinc 1797-ben írt versében is utal a környező földek gazdagságára, melyet a jászok a mai napig is nagy becsben tartanak. A magyar történelem minden földdel kapcsolatos eredménye, eseménye jól tükröződik községünkben. Erre néhány példa: A föld szeretete, a jobb eredmények elérése hozta létre az 1920-as években a gazdaköröket nemcsak Boldogházán, de a külterületi részeken is (pl. Csikos, Alsóboldogháza). Ezek a gazdakörök szervezték az ismeretterjesztést, tanácsadást a földművelés és az állattenyésztés területén. A gazdálkodók szorgalommal párosult föld szeretete meghálálta munkájukat. Szépen gyarapodtak, melynek az 50-es évek elején szomorú következménye lett. Községünk áldozata lett a kulákküldzésnek. De ez sem törte meg a föld iránt érzett szeretet. Az itt élők alkalmazkodtak a kor „követelményeire”. Szövetkezeteket alapítottak, és ebben is kiemelkedő, országos eredményeket értek el. Az 1989-es rendszerváltás utáni „Átmeneti törvények” újra lehetővé tették a föld magántulajdonba kerülését. Így Jászboldogházán is megmaradt egyrészt a szövetkezeti gazdálkodás, ugyanakkor létrejött a magántulajdonon alapuló gazdaság. Lassan 25 év telt el azóta, és láttuk a földnek milyen nagy értéke lett minden szempontból. De lesz-e, aki vállalja ezt a nem könnyű munkát? Sorozatunkban ennek járunk utána, és felkeresünk olyan gazdálkodókat, akik vállalják a természeti és piaci erőktől jelentősen függő tevékenységet.

Elsőként Koncsik Tamáshoz látogattam el, aki mesélt arról, hogyan választotta élete céljává a mezőgazdasági munkát, és hogyan él a mindennapokat.

Mikor határozta el, hogy a mezőgazdaságban szeretné dolgozni?

1992-ben végeztem az általánost, és a középiskolát is úgy választottam, hogy a jövőmet a mezőgazdaságban találjam meg. Gépszerelő szakmunkásképzőt végeztem, a termelőszövetkezetünkben voltam ipari tanuló, majd a vizsgák után egy évet itt dolgoztam. Utána – főleg az apai nagyapám biztatására, a családi földek birtokában – főállású östermelő lettem.

Családodban volt hagyománya a földművelésnek? Szüleid támogatták elhatározásodat?

Édesapám semmiképpen nem akarta, ő ács – állványozó szakmát képzelt el nekem. De mint mondtam, Koncsik nagyapám nagyon örült, hiszen valamikor annyi földje volt, hogy családját el tudta tartani. Édesanyám jóváhagyta döntésem, és azóta is nagyon sokat segít. Szerencsére olyan élettársat találtam, aki elfogadja és támogatja, segíti munkámat. Így elmondhatom, nem bántam meg fiatalkori döntésem. Beruháztam, egy nagy istállót építettem, így fő profilom az állattenyésztés lett, azon belül is a hizómarha nevelés. Az állatoknak a takarmányt én termelem, a szénát, lucernát, abrakot, a silót. Az utóbbi nagyon drága! A répaszelet lenne jó, de sajnos a cukorrépa termelés megszűnt Boldogházán. Bár Újszász, Berény még foglalkozik répatermeléssel, a répaszelet már nem ér ide.

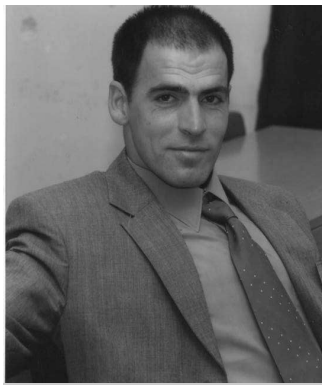
Az idő megtanított, alkalmazkodni kell a természethez! Meg kellett tanulnom a talajok sokszínűségét, melyik milyen „gondozást”, technológiát igényel, hogy az elvetett mag bőséges termést hozzon.

Ezt a tudást a tapasztalat mellett valamilyen tanulással is megerősítetted?

Részt vettem az Ezüstkalászos, majd az Aranykalászos tanfolyamokon, valamint egy vállalkozói továbbképzésen is bővítettem ismereteimet. Ezek szükségesek ahhoz, hogy a támogatásokat megkapjam.

A pályázati lehetőségeket ki tudod használni?

Volt már sikeres pályázatom, de sajnos a 2006-os fiatal gazda pályázati lehetőségből kiestem, mivel egyik szempont az

Koncsik Tamás

volt, hogy előtte nem lehetett volna sikeres uniós pályázat. Hát volt! Egy mezőgazdasági gép megvásárlásra kaptam támogatást. Az istállót saját erőből húztam fel.

Aki mezőgazdasággal foglalkozik, nemcsak az ő akaratán, szorgalmán múlik a termelés sikere. Ezt te is így látod?

Az időjárás változékonysága sokat tud ártani! Ez a csapadékos idő nem használ a földjeinknek. Szerencsére mind felszántottam. Tanultam a sok éves tapasztalatomból, amint lejön valamilyen termés a földről, azonnal tárcsázom, így biztosítom a talaj szellőztetését, majd felszántom.

Az is szerencsém, hogy bevetett földem nincs víz alatt, szántott bizony van a Csikosban, a Koncsik tanyánál, a jakabi részen. Nagyon várjuk a jó időt!

Volt már máskor is ilyen, és amikor panaszkodtam a sok eső miatt az egyik gazdálkodónak, azt mondta: „Az öregasszonyok majd imádkoznak még az esőért!” Úgy is lett azon a nyáron!

Említettem az időjárást, mint ami befolyásolja termelésünket. De ide kell sorolnom a piac alakulását is. Ha nagyon drága a termés, nekünk állattenyésztéssel foglalkozóknak nem jó. Az sem, ha alszik a piac. Már pedig most alszik a vágómarha piac! Az orosz, a török piac megszűnt, a felvásárlási ár lefelé kúszik. Belföldre valamennyit eladok, de nagyon várom a külföldi nyitást.

Lehet beszélni szabadidőről, szabadságról annak, aki állattenyésztéssel, mezőgazdasággal foglalkozik?

Aki erre adja a fejét, örökre elkötelezte magát. Üdülni iskolás koromban voltam szüleimmel. Balaton, Mátraszentistván már csak emlék! Szabadidőm csak két etetés között van, ez alatt kell mindent elintéznem. Nem érzem tehernek munkámat. Az élet is úgy hozta, hogy édesapám betegsége alatt, majd halála után családfenntartó lettem. Szeretem amit csinállok, terveim vannak a jövőre is! És aki egyszer a föld szagát megérezte, mint én is, azt már nehezen engedi el!

Tamás! Csodálom energiádat, elszántságodat. Kívánok Neked sikeres termelést, jó egészséget, sok-sok erőt, családi életedben pedig boldogságot!

Zrupkó Ferencné

AZ ALKOTÁS ÖRÖME

„Amíg festek, elmúlik minden, ami rossz.”

Az adventi ünnepség különleges színfoltja volt a kézművesek bemutatója, ahol ismét megcsodálhattuk, milyen sok ügyes kezű, tehetséges ember él Jászboldogházán. Munkáikat többször láthattuk, és ismerjük is őket, hiszen sokukkal naponta találkozunk. De vajon hogyan készülnek a szebbnél szebb alkotások, mit jelent számukra ez a tevékenység? Új sorozatunkat azzal a céllal indítjuk útjára, hogy kicsit jobban, kicsit másként is megismerjük őket. Ez alkalommal Hagyó Ferencnével beszélgettünk kedves hobbjáról, a festésről.

- Régóta ismerjük egymást, hiszen a tanyán közel lakott egymáshoz a két család. Kisiskolás koromban csodáltam meg először kézügyességed, amikor az emlékkönyvembe nagyon szép rajzokat készítettél. Hogyan kezdődött a rajzolás, festés az életedben?

- Már egészen kicsi koromban rajzoltam, és ha édesanyám utazott valahová, könyörögtem, hogy hozzon nekem rajzfüzetet. Még az iskolai könyveim is rajzokkal „díszítettem.” Az első színházi élményem a *Három a kislány* című darab volt Szolnokon. Amikor hazajöttünk, emlékezetből lerajzoltam a szereplőket. Édesapámtól örökölhettem a kézügyességet, ma is öröm az egyik festményét, ami nagyon kedves emlék számomra. Ő mindenhez értett, és minden érdekelte, még hegedűt is készített. Sokat mesélt nekem, és nagyon sokat tanultam tőle.

- Aztán sokáig nem foglalkoztál kedves időöltéseddel.

- Férjhez mentem, aztán jöttek a gyerekek, a házi munkák, az építkezés, nem volt idő erre. Az 1990-es években próbálkoztam újra rajzolással, festéssel, akkor még élt a férjem. Sajnos, 20 éve egyedül maradtam, s akkor kezdtem komolyabban foglalkozni a festéssel. Lelkileg nagyon nagy segítséget jelentett ez nekem. Lekötötte a gondolataimat, célt adott, és sikerélményt jelentett, amikor elkészült egy-egy kép. A régi tanyánkat többször is lefestettem. Csodálatos emlékeim maradtak

szép, gólyafészkes tanyánkról, amit gyönyörű orgonabokrok szegélyeztek. Nagyon szerettem ott élni, ma is gyakran álmodom a tanyáról. Nemrég keménypapírból elkészítettem a makettjét, külön a lakóházat, istállót, fészt, ez is nagy örömet jelentett.

- Kitől tanultad a rajzolás, festés alapjait?

- Mindent magamtól kísérleteztem ki. Először farostlemezre festettem, aztán a keresztlányaim tanárnője, Velkeiné Pócz Ilonka adott tanácsot, hogyan kell olajjal vászonra festeni, milyen ecseteket, festéket használnak. Ez persze elég költséges dolog, de nagyon megszerettem, már nem is tudnám megmondani, mennyi képet festettem eddig.

- A szobák és a konyha falát díszítő számtalan festményt nézegetve nem nehéz kitalálni, milyen témák állnak közel hozzád.

- Nagyon szeretem a természetet, legszívesebben tájképeket és csendéleteket festek. Legkedvesebb virágom az orgona, ami több képemen is megjelenik. A fákat is szeretem festeni, a nyírfák fehér törzse például nagyon szépen mutat, ha a kék ég a háttér. Volt úgy, hogy ugyanazt a fát több évszakban is lefestettem, megörökítettem, hogyan változott. Néha olyan hirtelen jön egy ötlet, hogy úgy érzem, azonnal hozzá kell fognom festeni.

- Lelkesen beszélsz minden képedről, érezhető, milyen sokat jelent Számodra a festés, az alkotás.

- Engem teljesen leköt, szórakoztat, és amíg festek, elmúlik minden, ami rossz. Amikor elkészül egy kép, alig várom, hogy megszáradjon. Aztán kiteszem, és gyönyörködöm benne. Az is öröm, amikor elajándékozom a gyerekeknek, unokáknak, néha pedig a megrendelésükre is készítek festményeket. Nagy élmény volt, hogy a Jász Világtalálkozón kiállításon is szerepeltek a munkáim, egyszer pedig Farmoson voltak kiállításon. Én valójában mindent szeretek, ami szép, így a zenét

is. 14 éves voltam, amikor kaptam egy tangóharmonikát. Azonnal megtanultam rajta játszani, szinte maguktól szólaltak meg a nóták, dalok, persze kotta nélkül. Most pedig itt van nálam Rita lányom dzsesszorgonája, nagyon szívesen játszom rajta.

- Azt hiszem, soha nem unatkozol. A családon kívül gyakran jönnek barátok egy kis beszélgetésre, az udvarban két kutyát és öt macskát látok nagy egyetértésben, a madáretetőket cinkék látogatják, és mindenhol sok-sok virág...

- A gyerekek, unokák szerencsére gyakran meglátogatnak. Nagyon sok örömet jelentenek nekem, örülök a sikereiknek, boldogulásuknak. Ahogy régen nekem mesélt édesapám, én is sokat mesélek nekik, igyekszem továbbadni a szépség szeretetét, az alkotás örömét. Sok elfoglaltságot jelent a kert, a ház, az állatok, és olvasni is nagyon szeretek. Most pedig alig várom a tavaszt, hogy nyíljanak kedves virágaim, biztosan meg is örökítek közülük néhányat. Nagyon sok tervem van, amit szeretnék megvalósítani, lefesteni. Úgy érzem, ezáltal teljes az életem.

Köszönöm a kedves tárlatvezetést, és további örömteli éveket kívánok jó egészségben. Kívánom, hogy őrizd meg sokáig ezt a lelkesedést, és valósítsd meg terveid, álmaid.

Papp Izabella

Rólunk írták...

Új Néplap 2014. december 23.

Civil szervezetek segítik a település működését

Jól együtt tud működni a helyi civil szervezetekkel Jászboldogháza önkormányzata. A közös munka eredményeként a helyi fejlesztések megvalósításában is részt vesznek a közösségek – állapította meg Szücs Lajos polgármester. Jelenleg két beruházás is folyamatban van a községben, amelyeket egy-egy civil szervezet segítségével tudnak megvalósítani.

A Boldogházi Gyermekekért Alapítvány kezdeményezésére épülhetnek meg mintegy tízmillió forintos fejlesztéssel a közösségi ifjúsági szállások a helyi strand-

fürdőben. A készülő kis házakban összesen harminc gyermek szálláshelyét alakítják ki. Az építkezést várhatóan március végére fejezik majd be.

Szintén tavasszal szeretnék lezárni a Jászboldogháza Ifjúságáért Egyesület által kezdeményezett, az önkormányzattal közösen végigvitt fejlesztést is.

A mintegy 10 millió forintos beruházás eredményeként egy úgynevezett „multifunkcionális tó” alakul ki a strandfürdő szomszédságában. A tóba kerülhet a strand által már nem használt víz, kialakítanak csónakázási lehetőséget, a szabadidő eltöltésére alkalmas sportolási lehetőségeket.

SZERKESZTŐSÉGI KÖZLEMÉNY

Rendszeres és alkalmi szerzőink figyelmébe ajánljuk, hogy a következő lapszámunk május elején jelenik meg.

A kéziratokat és a fotókat **2015. április 20-ig** kérjük eljuttatni a szerkesztőkhöz.

A beküldött írások változtatásának jogát -terjedelmi okokból- a szerkesztőség fenntartja.

E-mail: baluujisag@jaszboldoghaza.hu

Kedves Olvasóink!

Velünk történt... rovatunkba ez évben is várjuk azokat a közlendőket, amelyeket másokkal is szívesen megosztanának.

Az írások leadásának határidejét minden lapszámban közöljük.

ŐSEINK NYOMÁBAN

„A családok történetéből összeáll a történelem.”

A rendszerváltozás után nagyon sokan kezdtek foglalkozni családjuk történetével, a levéltárakban a kutatók többsége ma is elődeinek adatai iránt érdeklődik. A népes unokatestvér találkozók, a már-már elfeledett rokonsággal újra éledő kapcsolatok is jelezik, hogy az emberekben él az összetartozás igénye, s az érdeklődés: kik vagyunk, honnan jöttünk, kik voltak az őseink. A boldogháziak közül többen már komoly eredményeket értek el családjuk kutatásában. Most induló sorozatunkban tőlük szeretnénk érdeklődni ennek a szép foglaltosságnak az élményeiről, s arról, milyen titkokat rejtenek a régi iratok, anyakönyvek.

Besenyi Vendel a Boldogházáról Elszármazottak Baráti Társaságának vezetőségi tagja nem csupán saját családja történetét kutatta hosszú éveken át, de sokaknak nyújtott segítséget a családkutatáshoz. Őt kérdezzük a Besenyi család történetéről, munkájának tapasztalatairól.

- Mikor kezdte komolyan érdeklődni a család történetéért?

Még általános iskolás voltam, amikor édesapámmal lovas kocsival mentünk Boldogházára. Felszállt egy néni, akit Besenyi Juliannának hívtak, és szóba került, hogy úgy tudja, a Besenyi család 1702-től van jelen Jászberényben. Akkor ez szöveget ütött a fejemben, de aztán sokáig nem foglalkoztam vele. Édesapámtól többször hallottam, hogy családjuk neve eredetileg Besenyei volt. Hosszú idő telt el, és a tényleges kutatáshoz az 1990-es évek végén fogtam hozzá. A fiammal bementünk a jászberényi plébániára, ahol Demeter atya megmutatta, hogyan kell kutatni az egyházi anyakönyvekben. Ott helyben sikerült egyenes ágon egészen az ükszülkőig visszamenni, ami időben az 1800-as évek elejét jelenti. Különös érzés volt látni az ősök nevét, adatait, és szerettem volna egyre többet tudni róluk, a családjukról. De csak később, nyugdíjas koromban tudtam több időt fordítani a kutatásra.

- Időben meddig sikerült eljutni a családjod kutatásában?

Az apai ágon egészen 1697-ig tudtam visszavezetni az ősöket. Feltehetőleg az 1720-as években kerültek Jászberénybe, és az első ismert ősünk volt a földváltó redemptus ős, akit Besenyei Istvánnak hívtak, felesége Bakki Anna volt. Besenyei István 1759-ben halt meg, amikor ezt az adatot megtaláltam, ebből következtettem a születésére, ami 1697-ben lehetett. Nyolc gyermekük közül három fiú volt. A mi családjuk az István nevű fiától származott, aki 1733-ban született Jászberényben. Ettől kezdve családjuk valamennyi tagja Jászberényben élt, ez megkönnyítette a kutatást, melynek során sikerült levezetni a család származását apai ágon, ami így alakult:

Bessenyei István	kb. 1697-1759	
Bessenyei István	1733-1790	
Bessenyei István	kb. 1757-1828	
Bessenyei József	1788-1848	
Bessenyei József	1814-1895	ükapám
Besenyi István	1835-1921	dédapám
Besenyi Elek	1876-1960	nagyapám
Besenyi Vendel	1910-1989	édesapám
Besenyi Vendel	1942- én	

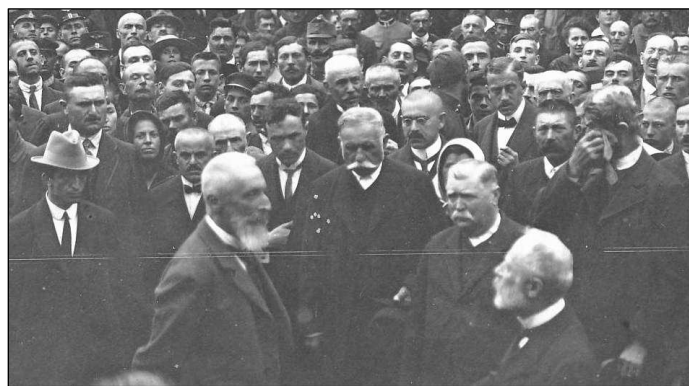
Az első sorban nagyszüleim: Besenyi Elekné Pesti Mária és Besenyi Elek, mögöttük Péli Józsefné Besenyi Mária nagynéném és Fejes Antalné Besenyi Marcella keresztanyám

A redemptio idején, 1745-ben földet váltott családjuk, így a dédapámnak, Besenyi Istvánnak is volt földje Boldogházán. Az ősi föld a jakabi határrészen lehetett, Besenyi Pista bácsi egykori tanyája körül. Mellette volt a Tarnai (berényi zeneszerző) családnak egy nagy kiterjedésű birtoka. Ezt dédapám megvásárolta, ezáltal 105 hold földje lett egy darabban. Fia Elek, a nagyapám, 15 holdat örökölt ebből. Az 1920-as években felesége földje és tanyája mellett eladó lett egy tanyája 21 hold földterülettel. A jakabi családi örökséget eladta, és megvette ezt a földterületet, s így lett nagyszüleimnek összesen 42 hold összefüggő földje két ta-

nyával, ami a mai téész major közelében volt. Én tehát a földváltó ősnak, Bessenyei Istvánnak a nyolcadik ági leszármazottja vagyok. A család neve időközben változásokon ment át. Dédnagyapám már Besenyi volt, de az ő apja Bessenyei néven szerepel, és visszafelé többféle változat van. Ez néha azon múlt, hogy az anyakönyvbe jegyző atya hogyan értette a nevet.

- Minden családkutatás egy kicsit nyomozásra emlékeztet. Bizonyára sok érdekes dologgal találkozta munkája közben.

Feleségem halála után kezdett motoszkálni bennem a gondolat, ugyanis gyanítottam, hogy valahogyan rokonok vagyunk. Édesapámtól hallottam, hogy a dédapám és a feleségem dédapja unokatestvérek voltak. Amikor elkészítettem a feleségem családfáját, valóban beigazolódt, hogy távolról rokonok vagyunk, negyedik ági unokatestvérek. Történeti érdekesség, hogy mindkét családnak volt kapcsolata *Apponyi Albert*tel, aki több mint 50 éven át volt Jászberény országgyűlési képviselője. Feleségem dédapja, akit Majdúr Bessenyinek hívtak, kortese volt Apponyinak a választások idején. Közeli kapcsolatba kerültek, többször is meglátogatta a családot, ilyenkor náluk ebédelt. Édesanyám nagyapja, Hegyesi Nagy István ugyancsak elkötelezett Apponyipárti volt, a tanyákon gyűjtötte számára a szavazókat. Jelen volt Apponyi választási gyűlésein, és a családi hagyomány szerint, amikor Apponyi Jászberényben tartózkodott, a Kossuth utcai lakásukba járt kártyázni. Ez a ház ma is megvan, és elképzelem, hogy a nagy politikusnak bizony eléggé le kellett hajolnia, amikor belépett, mert nagyon alacsony a bejárata.

*Apponyi Albert fogadása 1922-ben
Jobbról a második férfi feleségem dédapja,
Besenyi János*

- Esetleg olyan rokonokat is felfedezettél, akikről korábban nem tudtál?

A Jászberényben és Boldogházán élő Besenyiek mindannyian egy családhoz tartoznak. Tudtam arról, hogy többen kitelepültek Lajosmizsére. Néhány éve elmentem, és a temetőben nagyon sok adatot leírtam, kerestem a kapcsolódásokat. Később ennek alapján, telefonon sikerült egy új rokonságra találni Lajosmizsén,

akikkel azóta többször személyesen is találkoztunk. A másik érdekes eset: Németországban él Sárközi Ágnes, oda ment férjhez Jászberényből. Nemrég itthon járt, és mondta, hogy készíti a Sárközi családfát. Talált egy olyan adatot, miszerint az egyik családtag Besenyi Istvánhoz ment férjhez. Így derült ki, hogy Ágnessel negyedik ági unokatestvérek vagyunk. Bár gyermekkorunktól ismertük egymást, csak most tudtuk meg, hogy rokonok vagyunk.

Jászboldogházán sajnos már kevés rokonunk él. Besenyi Pista bácsi második unokatestvérem, Besenyi Sanyi szintén. Második ági unokatestvérek voltunk Besenyi Gyuszival, Besenyi Béla bácsival is, Elekkel és Irénkével pedig első unokatestvérek voltunk, sajnos ők már nem élnek. Jászberényben nagyon sok a rokon, de nem ismerjük egymást mindannyian.

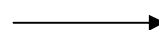
- Besenyi - besenyő. Mondta, hogy régóta foglalkoztat ez a hasonlóság, ami egészen messzire vezet...

Igen, talán furcsán hangzik, én azt vallo, hogy apai ágon besenyő leszármazott vagyok. Családunk őse Tolmácsról származik, ami Nógrád megyében, Rétság mellett található. Amikor Magyarországra betelepítették a besenyőket, a Talmács nevű törzsük telepedett itt le. Tehát mi, Besenyiek a besenyők Talmács törzséből származunk. Az első ismert ősrünk neve Tolmács István volt, aki 1731-től már Bessenyei néven szerepel. A felesége neve alapján sikerült azonosítani, aki Bakki Anna volt. Az 1729-ben született gyermekük neve még Tolmács Julianna volt. Ennek alapján bizonyosnak tekintem, hogy apai ágon besenyő vagyok, anyai ágon pedig jász. Édesanyám Mizsei Margit volt, és a Mizsei család tősgyökeres jász család.

- Nem csupán a saját családod történetével foglalkozol, de sokaknak nyújtasz komoly segítséget.

Amikor a családom történetét kutattam, a munkatársaim közül többen megkértek, hogy segítsék nekik is, aztán jöttek az ismerősök hasonló kérésekkel. Eddig körülbelül húsz család történetét kutattam ki egyenes ágon, többször segítettem boldogháziaknak is. Az anyai ággal szerencsém van. Mint mondtam, édesanyám a Mizsei családból származik, és ezen az ágon rokonságban állunk dr. Bathó Edittel, a Jász Múzeum igazgatójával, akinek édesanyja második ági unokatestvérem. Edit most készíti a Mizsei család történetét, így azt nem kell kutatnom.

Szeretem ezt a foglalatosságot, csak sajnos kevés rá az időm. Engem valójában minden érdekel, ami jász, azon belül elsősorban a katonatörténet, egyháztörténet és a gazdaságtörténet, meg persze a családtörténet. Nagyon sok megbízatásom van, előadások tartása, tanulmányok, cikkek írása, és számos szervezetnek tagja vagyok, legutóbb a helyi Nagy Imre társaság elnökévé választottak. Télen jut több idő a kutatásra, olyankor előfordul, hogy éjszakába nyúlik a munka.

- Azt reméljük, hogy a cikket olvasva talán többen kedvet kapnak a családkutatáshoz. Mit tanácsolnál, hogyan fogjanak hozzá?

Először odahaza érdemes összegyűjteni minden fellelhető adatot, kikérdezni a családtagokat, és átvizsgálni a régi családi iratokat. Fontos adatokat találhatunk temetőkben lévő sírfeliratokon is. Ezután jöhetnek az anyakönyvek, amelyek a családkutatás legfontosabb forrásai. Az anyakönyvezés a 16. században kezdődött, ami azt jelentette, hogy a plébániákon bejegyezték mindenkinek a születési, házassági és halálozási adatait. Az anyakönyvekből nagyon sok mindent megtudhatunk, például az illető vallását, társadalmi helyzetét, foglalkozását, a keresztszülők és a tanúk nevét, a szertartást végző pap nevét, halálesetnél megtudhatjuk hol, mikor temették el.

A kutatás elkezdésekor a saját adatainkból érdemes kiindulni, megnézni, hogy a szülők mikor és hol születtek. Ezután az anyakönyvben a házasságkötésük bejegyzését kell megkeresni, itt ugyanis megtalálhatjuk a vőlegény és a menyasszony szüleinek, vagyis a nagyszülőknek az adatait is. Ha tudjuk az életkorukat, abból visszaszámolva lehet az ő születésük, majd házasságuk bejegyzését megkeresni, és így aztán nemzedékenként visszafelé haladni időben. Ha a megadott életkor alapján nem találunk adatot, érdemes plusz-mínusz három évet megnézni, mert elírások lehetségesek. Ez persze nagyon időigényes munka, és ha már sok az adat, érdemes táblázatot készíteni, így könnyebben el lehet majd igazodni.

- A boldogházi családkutatók hová fordulhatnak, hol keressék az adatokat?

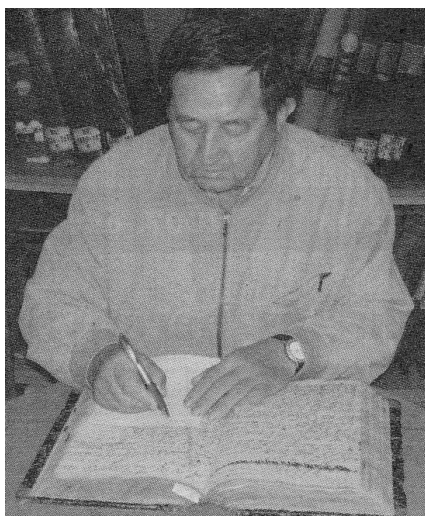
Boldogháza sokáig Jászberény pusztája volt, így a régi bejegyzések a jászberényi anyakönyvekben találhatók. A jászberényi házassultak anyakönyve 1672-től, a kereszteltek és halottak anyakönyve pedig 1675-től található meg. Jászboldogháza 1946-ban vált önállóvá, és 1947-től helyben vezették az anyakönyveket. 1895-ig csak egyházi anyakönyvezés volt, ettől kezdve pedig állami anyakönyveket is vezettek. A névmutatók nagy segítséget jelentenek a kutatáshoz. A jászberényi főplébánián csak az 1800-as évek elejétől készültek névmutatók, amit 1957-ig vezettek. Ezeket 1895-ig lemásoltam, és több éves munkával elkészítettem az előtte lévő időszak névmutatóit is. Nagyon nagy munka volt, két-száz évet alapul véve mintegy 200 ezer adatot néztem át, mire elkészült. A jászberényi anyakönyvek mikrofilmen a Jász Múzeumban kutathatók 1895-ig. A Jász-Nagykun-Szolnok megyei levéltárban az anyakönyvi másodpéldányok kutathatók, az előírások betartásával. Ha más településről származik valaki, akkor az ottani megyei levéltárban, helybeli plébánián, illetve a Magyar Országos Levéltárban lehet kutatni, ahol az ország valamennyi településének anyakönyvéről megtalálhatók a mikrofilmek.

- A régi anyakönyveket lapozgatva bizonyára nagyon sok érdekességet lehet találni.

A jászberényi anyakönyvekben több különleges bejegyzés is található. Az egyik például nagy fejedelmünkhöz, Rákóczihoz fűződik. 1710-ben II. Rákóczi Ferenc Jászberényben tartózkodott, és március 10-én keresztapaságot vállalt. Bár ő maga nem lehetett jelen a keresztelőn, de végrendeletében jelentős vagyont hagyott berényi keresztfiára. 1857-ben I. Ferenc József Jászberényben járt feleségével, Sissivel. Május 24-én ő is vállalt keresztapaságot, a gyermeket Franciscus Josephus néven jegyezték be az anyakönyvbe. A jászberényi anyakönyven szerepel a nagy író, Móra Ferenc édesapjának születési bejegyzése is, aki később Jászárokszálláson szücs mesterséget tanult.

- Sokat fáradozol a magad és mások családjainak kutatásával. Miért tartod fontosnak, hogy többet megtudjunk ősainkről, származásunkról?

Egyszer érdekes élményem volt. A rádióban hallgattam egy karcagiakról szóló műsort. Egyszerű ember volt a riportalány,

és azt mondta, Karcagon természetes, hogy a negyedik generációig mindenki ismeri a származását! Ez elgondolkodtatott, és szomorúan állapítottam meg, hogy sajnos ez nálunk nem így van, sokaknál már a nagyszülők adatai is gondot okoznak. Nagyon jó lenne, ha minél többet tudnánk az elődökről, jó lenne megőrizni a régi családi iratokat, hallgatni a családi történeteket, mesélni erről a gyerekeknek, unokáknak. Ez a tudás erősíti a családi összetartozás érzését, ami az ősök tiszteletét, tágabb értelemben pedig a nemzettudat erősítését jelenti. Gyermekeim, unokáim tudnak a kutatásaimról, és remélem, hogy majd ők is folytatni fogják.

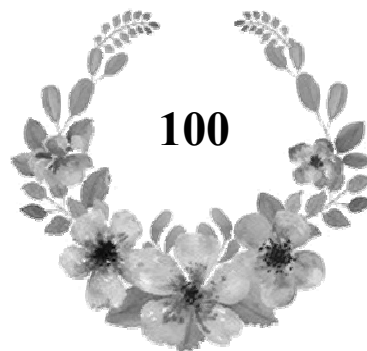
Úgy gondolom, illik ide Goethe gondolata: „A legtöbb, amit gyerekeinknek adhatunk: gyökerek és szárnyak.” Olvasóink nevében is köszönöm, hogy megosztottad gondolataid, tapasztalataid, és kívánjuk, hogy sokáig jó egészségedben kutathasd ősied és a jászok emlékeit.

Már elkészült az interjú, amikor megérkezett a hír, hogy Besenyi Vendel megkapta a „Hit és Hagyomány” díjat, amihez ezúttal is szeretettel gratulálunk!

Papp Izabella

Velünk történt ...

EGYÜTT: 100

1964. augusztus 1-jén nagy szerencse érte Baráth Andrást és szeretett feleségét, Baráthné Marikát: gyermekük született, de nem egy, hanem egyenesen kettő.

András déli 12 órakor, meglepetésként húga, Andrea 12 óra 15 perckor látták meg a napvilágot. A házaspár erőnek erejével nagy szeretetben nevelte gyermekeiket, és számukra minden tőlük telhetőt megadva indították őket „útnak”.

A gyermekek felnőttek, családot alapítottak, és e kicsiny települést választották otthonuknak. Az évek során a település életének különböző területein kiemelkedő, meghatározó szerepet töltöttek be. András a foci terén, míg Andrea vagy ahogy mi hívjuk „Gasztro Angyal” az iskolakonyha vezetőjeként számos rendezvény sikeréhez járultak hozzá.

És im, eltelt 50 év, és a két gyermek fél évszázados lett, együtt 100 évesek. Sajnos, szeretett édesapjuk már nem, de imádott édesanyjuk megérthette e szép napot, melyet barátaik és családjuk körében egy óriási hajnalig tartó „25+25” elnevezésű partin ünnepeltek meg. Azonban ne feledkezzünk meg édesanyjukról Baráthné Marikáról sem, hiszen a tavalyi évben neki is volt oka az ünneplésre, 70 éves lett. Így mi sem természetesebb, hogy óriási mulatsággal, családi körben emlékeztek meg e jelen eseményről.

A 2014. év számos eseményei közül, mint kerek születésnapok, eljegyzés, talán a legjelentősebb esemény 2014. szeptember 2-a volt. Ekkor ugyanis megszületett Velkei Zita. Így az életükben egy újabb jelentős fejezet kezdődött, mert a pici lány érkezésével lányból- anya, anyából –nagymama, nagymamából- dédmama és keresztapuból- „öreg” keresztapu lett.

Mama 70. születésnapját is ünnepeltük.

Az ikrek régen ...

... és ma

A tavalyi év családjunk számára rengeteg szeretetben, boldogságban volt gazdag, örömminket fokozta, hogy a Szentestét is együtt töltöttük, és nagy tervekkel, vágyakkal vágtunk neki ennek, a szintén eseményekben gazdag évnek is, hiszen valaki kerek évszámot ünnepel, valaki férjhez megy, és valaki már 1 éves lesz.

Andrea (Édesanya), András (Édesapa) és Mama!

Nagyon sok boldog születésnapot kívánunk!

Judit, Janika, Máté, Évike, Milán, Pisti, Zita és természetesen mi, Gerdi és Andi.

Baráth Gerda és Velkeiné Rácz Andrea

Régen volt – hogy is volt?

Rétesütés

„Az igazi rétes szinte elrepül, igazi költemény minden egyes szelet belőle”

A minap a könyvespolcot rendezve kezembe került egy kissé már megsárgult újság, az Új Néplap 2003. augusztus 4-i száma. Kíváncsian lapoztam bele, tudtam, hogy nem véletlenül őriztem a könyvek között. És valóban - kincsre leltem. Anyósommal (Szűcs Gergelyné Gazsi Rozália) és édesanyámmal (Sziliczei Zoltánné Bózsó Mária) készült cikkekre találtam, amelyek a kézzel húzogatót házi rétes sütéséről szóltak.

Az újságíró „A rétes költészete” címmel így írt bevezetőjében: *„Az igazi rétes szinte elrepül. Tésztája vékony, mint a papír, mégis izletes, az alma, a meggy, túró vagy dió vastagon kitölti, de nem áztatja el, a porcukor pedig könnyű hórétéggel borítja be - igazi költemény minden egyes szelet belőle. Az igazi kézzel húzott rétest- ettől lesz igazán papír vékony a tészta - azonban már csak nagyon kevesen készítenek. Hajdanában pedig minden háznál hagyományai voltak a réteskészítésnek, csakúgy, mint a kalácskészítésnek. Anyákról lányokra szálltak a fortélyok, különösen a Jászságban. Mindannyian emlékszünk az igazi, házi rétes különleges ízére, így hiába sorakoznak a pultokon a cukrászdák habos csodái, azoknak, akik még tudnak és vállalják is, hogy rétest sütnék otthon, bizony gyorsan messzire jut a híre.”*

Ezzel kezdte édesanyámról és anyósomról szóló újságcikket az Új Néplap közismert és közkedvelt újságírója, D. Szabó Miklós, aki két alkalommal is írt a boldogházi „rétes királynőkről”. Miklós bácsival, aki nemcsak a család barátja, de Szűcs ágról rokon is, máig tartjuk a kapcsolatot. Bár ma már nyugdíjas, de a tollforgatást még mindig érti. Saját bevallása szerint, most tud igazán jó cikkeket írni, mert több az ideje, nincs határidő. Elolvasva a régi írásokat, kerékpárra ültem és elmentem az egykori riportalanyokhoz, kértem őket, mondják el, hogy *Régen volt, hogy is volt?*

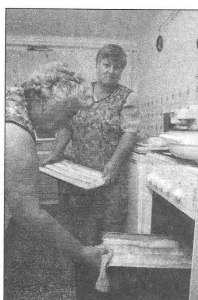
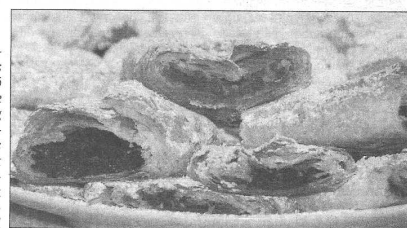
Sziliczei Zoltánné:

- Fiatal korunkban Túl a Tápión laktunk, már ott is jó szomszédságban voltunk, később a házasságkötések, az unokák megszületése, csak még közelebb hozott minket. Annak idején a környékbeli tanyákban is mindenhol sütögettek, így volt kitől ellesni a rétes sütés fortélyait. Én a legtöbbet keresztanyámtól, Baranyi Ferencné Panni nénitől tanultam. A tanyán almát, sült tököt, túró, szilvalekvárt, mákot, káposztát (édes és sós ízesítéssel) tettünk a rétesbe. Volt hagyományos és fehér mákunk is, a tanya körüli vete-ményesben természetű. A fehér mák ledarálva éppen úgy nézett ki, mint a dió, és mivel nem volt diófánk, így a fehér mákos rétes helyettesítette a diós rétest. A túró is otthon, házi tejből készítettük. Emlékszem, Pál fordulókor (január 25.) apám névnapjára is mindig sütöttünk rétest. Amikor már a faluban laktunk, és összejött a család a névnapra, a szobában lévő kandalló tetején melegedett a rétes.

A rétes költészete

Az igazi rétes szinte elrepül. Tésztája vékony mint a papír, mégis izletes, az alma, a meggy, túró vagy dió vastagon kitölti, de nem áztatja el, a porcukor pedig könnyű hórétéggel borítja be - igazi költemény minden egyes szelet belőle. Igazi, kézzel húzott rétest - ettől lesz valóban papírvékony a tészta - azonban már csak nagyon kevesen készítenek. Hajdanában pedig minden háznál hagyományai voltak a réteskészítésnek, csakúgy, mint a kalácskészítésnek. Anyákról lányokra szálltak a fortélyok, különösen a Jász-

ságban. Mindannyian emlékszünk az igazi, házi rétes különleges ízére, így hiába sorakoznak a pultokon a cukrászdák habos csodái, azoknak, akik még tudnak és vállalják is, hogy rétest sütnék otthon, bizony gyorsan messzire jut a híre. Szűcs Gergelyné Rózsika immár huszonöt esztendeje süti tepszámra ezt a finomságot Jászboldogházán lakodalmak, búcsúk, családi ünnepek előtt. A környékből naponta keresik meg, hogy segítsen nekik. Abonytól Farnosig, Jászberénytől Szolnokig a legkülönbözőbb településekről. Legutóbb már egy bakonybéli lakodalomra is az ő rétesét vitték. Nászszonyva, Sziliczei Zoltánné Márka segítségével gyakran hajnaltól késő estig nyújtják, töltik, sütik, szeletelik, dobozolták a süteményeket. Aminek talán a kis

unokák örülnek legjobban, elvégre néhány szelet mindig jut az ő tányójukra is...

SZILVÁSI

A régi Néplap cikke a rétes költészetéről

Apám kedvence a szilvalekváros volt.

Szűcs Gergelyné:

- Körülbelül harminc évvel ezelőtt kezdtünk el közösen rétest sütni, nászasszonyommal, amit 25 éven át rendszeresen végeztünk. Tepszi számra sütöttük ezt a finomságot, a jászboldogházi búcsúk, bálók, lakodalmak, jeles családi ünnepek, keresztelő, bér málkózás, ballagás, névnapok előtt. Aztán egyre több rendelést kaptunk a környékből, Abonytól Farnosig, Jászberénytől Szolnokig át Ceglédig, a legkülönbözőbb településekről. Legutóbb már egy bakonybéli lakodalomra is a mi rétesünket vitték. Gyakran hajnaltól késő estig nyújtottuk, töltöttük, sütöttük, szeleteltük, cukroztuk, dobozoltuk a süteményeket. Ketten többre haladtunk, egyszerre több adagot is tudtunk vállalni. Volt egy füzet, abba jegyeztük a rendeléseket. A helyi Sportbálra éveken át mi sütöttük a rétest. Simon Béla, az egyesület egykori gondnoka, mindenese szölt, hány adag kell, és mi örömmel vállaltuk. Elmentünk a bálba is, mi raktuk tányér-ra a rétest, mert hogy annak is külön művészete van. Együnkünk rakta a rétest, másíknk felügyelte a ruhatárát, ugyan- is azt is elvállaltuk a rétes mellett. Így aztán este 6-tól, reg-

gel 5-ig „báloztunk”. Abban az időben Szűcs Lajos polgármester úr volt a Sportegyesület elnöke.

Sziliczei Zoltánné:

- Boldogházán hagyománya volt a kézzel húzogatót házi rétes sütésnek, lakodalmak elengedhetetlen finomsága volt, mindig felszolgáltak egy tálalás rétest a násznépnek. Volt lakodalom, ahová azért hívtak meg, mert mi sütöttük a rétest. Nászasszonyommal nagyon jól összedolgoztunk, hosszú éveken át jól működött a közös munka. Precízséget, odafigyelést, erős kezet és jó álló képességet kíván ez a tevékenység. Mindenre figyelni kellett, például nehogy túlpihenjen a tészta, mert akkor nem nyúlik, csak szakad, sőt az sem volt mindegy, hogy száraz időben, vagy esős időben készítettük, az idő is befolyásolta a nyújtást. Így hát izgultunk eleget, mert nem kis felelősség volt egy lakodalmat elvállalni. A háziak szép és finom rétest vártak, ahogy mi is erre törekedtünk. Nagyon figyelni kellett a sütésre is. A jó réteshez jó kemence vagy tűzhely kell. A túrósat tovább, a mákosat kevesebb ideig kell sütni. Aztán a jó liszt is fontos, mert furcsa dolog, de ugyanaz a márkájú liszt egyszer jó, máskor nem. Hétféle rétest készítettünk: túrós, mákos, meggyest, diósat, almásat, káposztásat, és krump liszt.

Szűcs Gergelyné:

- A legtöbb, amit ketten egy nap alatt meg tudtunk sütni, az öt adag, vagyis ötszáz szelet rétes, de akkor reggel öttől, este 10 -ig meg sem álltunk, csak épp a rövid ebéd és vacsoraidőre. Egy adagból 100 szelet jött ki. Egy tepsibe 4 szál rétest tettünk, amiből 20 szelet lett, ki lehet számolni: egy adag rétes öt tepsivel volt, öt adag pedig 25 tepsivel. Olyankor a helység, ahol dolgoztunk tele volt rétesrel. Amerre a szem ellátott mindenhol rétes volt, isteni illat járta át a lakást, a frissen sült sütemény és a vaníliás porcukor illata. Sajnálom, hogy nem nagyon készült fotó abból az időből. Legutóbb tavaly nyáron sütöttem rétest. Lányommal, Klárral elvállaltunk egy lakodalmat a rokon-ságban Jánoshidán. Nagy sikere volt a rétesnek, ízlett a násznépnek.

Sziliczei Zoltánné:

- Volt egy alkalom, amikor rekordot döntöttünk. 2006-ban, a Jászboldogházán megrendezett XII. Jász Világtalálkozó-ra 15 adagot kellett sütni. Három napig sütöttük, első nap a diósat, mákosat, aztán almásat, meggyeset, utolsó nap pedig a túrósat. Nagyon nagy munka volt, még éjjel egykor is szeleteltünk.

Hogyan készül, mi kell a rétesbe? Egy adag házi rétes (100 szelet) tésztájába 1 kg finomliszt, 8 dl langyos tej, 1 egész tojás, 10 dkg házi sertézsír, jó csipet só és 2 evőkanál kristálycukor szükséges. A lisztben a cukrot és a sót elkavarom, középre lyukat készítek, abba rakom a zsírt, a tojást meg a tejet, amit ott kikavarok kézzel. Aztán a lisztet vegyítem, összedolgozom az egészet. Addig verem, dolgozom a tésztát folyamatosan (nem dagasztom, mint a kalácsot), amíg hólyagos nem lesz, amíg el nem válik az edény falától. Ez kb. fél óra. Ha kész, hat cipóra osztom, és konyharuhával letakarva fél órát pihentetem. Fontos, hogy a rétest meleg helyen készítem, a tésztával meleg helyen kell dolgozni. Amíg pihen, 40 dkg házi zsírt, 10 dkg finomliszttel habverővel vagy fakanállal habosra keverek, és öt részre osztom. A pihentetett cipókat egyenként (nem

Özevgy Szűcs Gergelyné balra, és mellette a segítője, Sziliczei Zoltánné, a nászasszonya egy-egy tepszi rétesével a kezükben

A „rétes királynők”

kell átgyúrni) lapostányér nagyságúra nyújtom, megkenem 1-1 adag zsírral, és ráhelyezem a következő kinyújtott tésztát, így rétegelem, míg el nem fogy. Az utolsó lap tetejére nem kell zsír. Ha kész, ezt is pihentetem letakarva, három-negyed órát. Nagy konyhaasztalra egy abroszt terítek, megszórom liszttel, és a pihentetett tésztát arra teszem, majd kezdem óvatosan húzni, nyújtani, vigyázva, hogy ki ne szakadjon, aztán ízlés szerint lehet tölteni, végül előmelegített sütőben készre sütni. S hogy mi kell még a rétes sütéshez? Szeretet. Nagyon szerettünk sütkérezni nászasszonyommal. Szívvel, lélekkel tettük. Mostanában ritkán sütkérezek, rendelésre egyáltalán nem, inkább csak a család számára. Mióta felépült a falu kemencéje, jeles események, rendezvények előtt a Tájháznál szoktam besegíteni a kenyérlángos vagy pogácsa sütésénél.

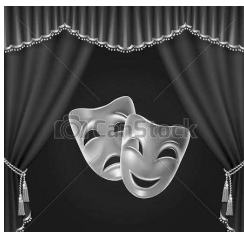
Édesanyáméknak ma már ezüstös a hajuk, 70-80 évesek, az egészségük, munkabírásuk sem a régi. Azt mondják, hogy már kiöregedtek a sütésből. Nagyon örülnek, hogy Klári és én is próbálkozunk a rétes sütéssel. Újévkor is mindig volt rétes az asztalon. A régi öregek azt tartották, hogy azért kell ilyenkor rétest enni, hogy hosszú életűek legyünk. Az idén mi „lányok” készítettük a rétest. A hagyományt őrizzük, igaz én idő hiányában most bolti réteslapból sütöttem, amit nagy örömmel, jó étvágyal fogyasztott a család. Bár tudjuk, a bolti nem olyan, mint anyáink, nagyanyáink kézzel húzogatót házi rétese, amiben szívük, lelkük benne volt. Még egy gondolat. Pár évvel ezelőtt egyik volt szolnoki kolléganőm a nyugdíjas búcsúztatójára rendelt rétest édesanyáméktól, én voltam a közvetítő, és a szállító. A kolléganő az ünnepség végén azt mondta: - Marika mond meg Édesanyádéknak, hogy az Isten áldja meg őket, amiért ilyen jó rétest sütöttek és őrizze őket jó egészségben, hogy még sokáig süthessenek és élhessenek.

Lejegyezte, nagy szeretettel és tisztelettel:

Szűcs Gergelyné
Sziliczei Mária

A képek a 2003. évi Új Néplapban szerepeltek.

EGY EMLÉKEZETES ELŐADÁS JÁSZBOLDOGHÁZÁN 1947-BEN

A farsang a bálók, a szórakozás, vídám összefüggések ideje. Így gondolták a boldogháziak is, akik 1947 farsangjára nagy vállalkozással készültek. Rózsa Sándor tanító rendezésében a falu tehetséges fiataljai egész estés előadásban óriási sikerrel mutatták be a János vitéz című daljátékot.

*

Ez év januárjában közvetítette a televízió a komáromi lovas színház *János vitéz* előadását. Bohács Jánosné Üveges Lenke végignézte a színvonalas darabot, miközben felidéztek benne a régi boldogházi előadás emlékei. Akkor régén a daljátékban Tündérország egyik tündérét alakította, de nem csak ezért maradt számára emlékezetes ez az este. Házukhoz, az Üveges vendéglőhöz tartozott a színházterem, ahol gyakran nagy bálakat is rendeztek. Itt folytak az előadás jó hangulatú, közösségformáló próbái, melyek során a darab minden dalát megtanulta, és itt került sor az előadásra is. Régi iratai közül most előkeresett egy féltve őrzött, különleges emléket, amit meghatottan olvasott el újra. *Jesko János*, a falu akkori jegyzője versben örökölte meg a látottakat. A kissé elsárgult lapokról újra életre keltek az előadás szereplői és számos kedves emlék, hiszen nagyon sok rendezvény, kulturális esemény, még szépségverseny színhelye is volt az egykori Üveges-vendéglő.

A *János vitéz* rendezője, *Rózsa Sándor* tanító igényszerű előadást tervezett Boldogházán. Jó érzékkel választotta ki a szereplőket, akik számára a jelmezeket Budapestről kölcsönözték. A táncokat *Bús Irén* jászberényi tánctanár tanította be, aki maga is szerepelt a darabban. A szereplőket a jászalsószentgyörgyi *Keskeny Lajos* (Csucsi primás) és zenekara kísérte. A díszletet *Farkas Gyula* tervezte.

A rendező, Rózsa Sándor

Számos próba, gyakorlás után elérkezett az előadás estéje. Zsúfolásig megtelt az Üveges vendéglő színházterme. A boldogháziak kíváncsian várták a helyi fiatalok fellépését, ami nagy örömet, egyben nagy meglepetést okozott. A *János vitéz* alakító *Nyitrai József*, és *Iluska* megszemélyesítője, *Nagy Istvánné Inges Ilonka* gyönyörű hangja magával ragadta a közönséget, de valamennyi szereplő mindent megtett az előadás sikeréért nagyszerű alakításával. A jelenlévők sokáig megőrizték ennek a felejthetetlen estének az emlékét, és büszkék voltak a tehetséges helyi fiatalokra.

Jesko Jánosra olyan hatással volt az előadás, hogy egy versben örökölte meg gondolatait, melyben kedves szavak-

kal emlékezett meg minden szereplőről. *Jesko János* Jászboldogháza első jegyzője volt, a község megalakulásától, 1946-tól látta el ezt a tisztséget. Tiszaföldvárról költözött Jászboldogházára néhány évvel a nyugdíjazása előtt, s a templom melletti jegyzői lakásban lakott. Kedves, hangulatos verséből nem csupán az előadás iránti elismerés tükröződik, de őszinte tisztelet és szeretet érezhető a falu lakói iránt, akik az eltelt néhány év alatt emberileg is közel kerültek hozzá.

Sajnos, korabeli fotót eddig nem sikerült találni az előadásról, de a kedves vers bizonyára sokakban felidézi a régi estét, másokban pedig esetleg a szülők, nagyszülők, ismerősök emlékét.

Az egykori „színlap”

János vitéz	Nyitrai József
Iluska	Nagy Istvánné Inges Ilona
Gonosz mostoha	Szádvári Mária
Bagó	Szörös János
Francia király	Pozsonyi István
Francia királylány	Kerekes Terézia
Strázsamester	Erős Béla
Csösz	Muhari Mihály
Tündérek	Csik Rozália, Üveges Lenke, Kerekes Juló, Pozsonyi Mária Tivadar Gizella, Bús Irén, ...Nusika

Rendező	Rózsa Sándor
Cigányzene	Keskeny Lajos és zenekara
Díszletfestő	Farkas Gyula
Világítás (lámpapumpáló)	Konkoly Béla

Jeskó János : János vitéz Boldogházán

János Vitézt adták nálunk Boldogházán,
Örült is mindenki rendezők telt házán.
Jöttek ifjak, lányok, asszonyok és vének,
Részesei legyenek a ritka élménynek.

Jancsi volt *Nyitrai*, a jó hangú *Jóska*,
A kis *Inges lány* meg szépséges *Iluska*.
Úgy szerették egymást, mint a gerlepárok,
Mosolyogva nézett a közönség rájuk.

Bagó is megjelent a nagy trombitával,
Ette a szalonnát, jó ízűn, bicskával.
Szőrös az ő neve, valóságos *Jancsi*,
Akinek hangjára sok kislány kíváncsi.

Gonosz mostohának olyan volt az orra,
mint egy földön termett jókora uborka.
Visitott ökelme, mikor hátba vágták,
Motyójával együtt a mélységbe dobták.

Francia király volt a kis *Pozsonyi Pista*,
Hosszúszárú pipát tele szájjal szívta.
„*Híres volt a lovasságom,*
Híresebb a számárságom.”
Így dalolta *Pista*, felső C-ig menve,
Csak úgy feszült mellén a francia mente.

Lánya volt a *Terka*, *Kerekesék* lánya,
Hangja szépen csengett, nem volt lámpaláza.
Úgy alakított, mint igazi királylány,
Pedig nem dáma ő, egyszerű polgárlány.

Strázsamestert játszott *Erős Béla* öcsém,
Harsányan énekelt, akár csak egy vőfély.
Hangja is erős volt, éppen úgy, mint neve,
Huszárjai bátran száguldottak vele.

Huszárok voltak fájín jász legények,
Nem is úgy mozogtak, mint a földi lények.
Zsinóros nadrágban feszeregtek büszkén,
Úzték a törököt pejparipán, szürkén.

Hat szép tündér táncolt rózsaszín ruhában,
Nusika, *Rozika*, meg *Üveges Lenke*.
Egy sem volt közöttük holmi ügyetlenke.
Kerekes Julóval Pozsonyi Marika,
Úgy forgott kis lábuk, akár a karika.

Tivadar Gizikének úgy kéklett a szeme,
hogy a huszároknak majd elment az esze.
Vidáman lépkedett a kis *Bús Irénke*.

Tünderei előtt úgy lépdelt, mint lepke.
Szeretjük mi itt őt, mindnyájunk kedvence,
Pedig nincsen arcán semmiféle kence.

Francia királynak ott volt vezérkara,
Török lármájától reszketett az ina.
Sárgultak, lehulltak, mint a ferges alma,
Pedig nagy volt akkor francia hatalma.

Östehetség ez mind, fiúk és leányok,
Tanító mesterük sokat gondolt rájuk.
Rózsa is, *Sándor* is, de nem régi fájtja,
Kicsiket, nagyokat emberül oktatja.

János Vitézt tanyán előadni merni,
Zenei tehetség tudta ezt megtenni.
Neki mindezért szívből jót kívánunk,
Háta mögé minden mindig odaállunk.

Köszönjük neked is *Bélák leghosszabbja*,
Ki a lámpát híven pumpálta, biztatta.
Ifjúságod ismét egyesre vizsgázott,
Mitől lelked hevült, a szemed szikrázott.

Nagy élmény volt mindez kis falunk népének,
Örültünk mindnyájan háttér szép képének.
Farkas Gyuszi festé egyszerű papírra,
Neki is köszönet e versben megírva.

Majd elfeledkeztem Fáraó hadáról,
Keskeny nevű primás cigánybandájáról.
Nem szólt szerszámjuk, mint kézi fűrész,
Úgy fogták az „esz dűrt”, mint valami művész.

Úgy vigyorgott *Keskeny*, mint egy vén pávián,
Másnap hazanyargalt két sovány párián.
Nem érdekli őket szanálás, B. lista,
Játsszák a darabot egyből „prima vista”.

Játsszatok máskor is gyermekeim, magyarok.
Oszoljanak tőlünk zord felhők, viharok.
Nótáitok hangja kifinomult, pompás,
Mosolygott az égből szerző: *Kacsóh Pongrác*.

Így énekelte meg kis unokáinak
Boldogházi ifjak hogyan is játszottak.
Legyetek magyarok, boldogházi ifjak,
Kikre az öregek mindig számíthatnak!

Boldogháza, 1947. évi február hó 9-én

Boldogházi nagyapó: *Jeskó János s.k.*

*Bohács Jánosné emlékei alapján
lejegyezte: Papp Izabella*

Hírek a focipályáról

Az őszi szezon befejezése után, amelyet a középmezőnyben zárt csapatunk, egyből elindult a téli teremlabdarúgó bajnokság mindenki nagy öröme. 10 csapat nevezett a 2 hónapos megmérettetésre, több boldogházi együttes mellett érkeztek csapatok Alattyánról, Jánoshidáról, Jászsószentgyörgyről, Jászfényszaruról és Újszászról is. Közel 150 ember lépett pályára hétről hétre, és a tornaterem erkélye is minden délután megtelt nézőkkel, szurkolókkal. Ezúttal is bizonyítást nyert, hogy az emberek vevők a sportra, a labdarúgásra, igénylik a mérkőzések légkörét, izgalmát. Az első helyet a Pokerface csapata szerezte meg, második lett Jánoshida csapata, harmadik helyezett pedig a Csöcselék csapata. A legjobb mezőnyjátékos Gömöri Bálint (Csöcselék), a gólkirály Baranyi László (Jászfényszaru), még a legjobb kapus Tóth Csaba (Jánoshida) lett.

Január közepén elkezdte a felkészülést felnőtt és ifjúsági csapatunk is. A hétközi edzések mellett hétvégeken edzőmeccsek színesítik a programot.

Az MLSZ által szervezett teremlabdarúgó tornán kiválóan szerepelt csapatunk. A selejtezőből első helyen jutott tovább csapatunk.

Eredmények: Jászboldogháza-Jászárokszállás 1-0 gólszerző: Gömöri Bálint, Jászboldogháza-Jászszentandrás 0-1, Jászboldogháza-Jászfényszaru 1-0 gólszerző: Litkei Máté

Az elődöntőre Mezőtúron került sor, ahol szoros csatában épphogy lecsúsztuk a döntőbe jutásról.

Eredmények: Jászboldogháza-Túrkeve 1-2 gólszerző: Káposztás Dániel, Jászboldogháza-Fegyvernek 2-2 gólszerző: Bojtos Norbert, Bodor Máté, Jászboldogháza-Mezőtúr 1-1 gólszerző: Bontovics Imre, Jászboldogháza-Nagyiván 0-1

Márciustól újra indul a november végén befejeződött BOZSIK PROGRAM, ami az egész általános iskolát és óvo-

dát lefedő utánpótlás program. Ez a program hétről hétre versenyzési- és játék lehetőséget nyújt a kisebb korosztályoknak is.

Felkészülési mérkőzések:

Farmos-Jászboldogháza 0-5 (0-2)

Gólszerzők: Gömöri B., Kismémet, Vámosi 2, Tóth Péter

Jászboldogháza-Tápiógyörgye 0-3 (0-2)

02.25. 18.30 Jászberény U-16-Jászboldogháza

02.28. 10.00 Jászboldogháza-Jáskisér

03.01. 11.00 Jászboldogháza-Jászfákóhalma

03.08. 11.00 Jászfákóhalma-Jászboldogháza

A tavaszi szezon kezdete: 03.14.

Jászsószentgyörgy-Jászboldogháza

Érkezett: Kónya János (Jászládány), Töröcsik Tamás (Jánoshida)

Távozott: Heinrich István (Jászfényszaru), Muntyán Gergő (Jászárokszállás), Eszes János (befejezte)

Tavasszal is sok szeretettel várjuk szurkolóinkat a mérkőzésekre!

HAJRÁ BOLDOGHÁZA!

Bodor Máté

Pokerface-Jánoshida csapata együtt

Receptek Anditól...

Így készül a scsi gulyás

Hozzávalók 4 főre:

½ kg sertés comb, vagy pulyka comb filé
 ½ kg hagyma
 ½ kg sárgarépa
 0,30 kg zöldség
 0,40 kg káposzta
 0,40 kg csemege uborka
 ½ kg burgonya
 ½ kg zsiradék, só, bors, színes paprika, delikát
 0,20 kg liszt
 0,3 l tejföl 20%

Elkészítés:

A sertés combot felkockázom, a hagymát megpirítom és felteszem a húst pörköltösen.

A zöldségfélét megpucolom, felkockázom és a pörkölt alaphoz rakom, fűszerezem.

Először a sárgarépát, zöldséget főzöm egy kicsit és utána beleteszem a csemege uborkát, káposztát, burgonyát. Nem szabad a zöldség félét egyszerre belerakni, mert más a főzési igényük. Sárgarépa, zöldség, uborka, káposzta, burgonya.

Amikor megfőtt, rátesszük a rántást és a tejfölt, ha szükséges, akkor lehet hozzá tenni ecetet.

(A gulyás elkészíthető úgy is, hogy a káposzta helyett savanyú káposztát rakok.)

Jó étvágyat!

Ráczné Baráth Andrea

Könyvtári Hírek

Kedves Olvasók!

Az elmúlt évben útjára indított Baba-mama klub foglalkozásai ebben az évben is folytatódnak.

Az év eleji megbetegedések miatt azonban az első foglalkozásra a tavasz folyamán kerül sor.

A Kerekítő könyvek CD melléklettel kölcsönözhetőek a könyvtárból.

Üdvözlettel: *Pappné Turóczy Henrietta* könyvtáros

Gólyahír

„Azért mert szerettek, jöttem a világra, s lettem új fény, csillag, szülők boldogsága.

*Szeressetek engem igaz szeretettel, a kincsetek vagyok,
pici kincs, de ember!”*

Mizsei Noémi
 2015. január 24.
 Szülők:
 Sápi Nikolett
 Mizsei Gyula

Nagy Katalin
 2015.01.29.
 Szülők:
 Nagy Gyuláné Pernyész Katalin
 Nagy Gyula

Gajdos Lőrinc
 2015.01.30.
 Szülők:
 Darók Zsuzsanna
 Gajdos Ferenc

Sok örömet és boldogságot kívánunk az újszülötteknek és családjuknak!

Környezetünkben

Az Év fája 2015

Kocsányos tölgy

Az év fája mozgalmat Magyarországon az Országos Erdészeti Egyesület 1996-ban indította útjára. Célja, hogy a hazai erdők, őshonos fafajait mind a szakmai, mind a nagyközönség számára bemutassa, közelebb hozza.

Mai elterjedési területe Európa java részét felöleli, az e kontinensen élő 24 tölgyfaj közül a legnagyobb területtel rendelkezik. Életerében ragaszkodik az alföldekhez, mivel jelentős hőigényét itt kapja meg. A síkvidékek hosszabb vegetációs időszaka az, amely biztosítja számára a kellő hőmennyiséget. A kocsányos tölgy akár 40 méter magasra megnövő fafaj, de korábban ismertek voltak olyan példányai is, amelyek magassága megközelítette az 50 métert. Hazánkban nagyméretű példányai már igen megfogyatkoztak. A kocsányos tölgynek jellegzetes rügy- és levélállása van. Ez azt jelenti, hogy a hajtástengelyen két fordulat megtétele után jutunk egymással fedésben lévő rügyekhez, illetve levelekhez, miközben 5 rügyet, illetve levelet érintettünk. Ez igazán a magról kikelt egyéves egyedeknél, az ún. magoncoknál szembevető, amelyeket felülről nézve úgy látjuk az öt levelüket, hogy azok szabályos csillagot formálnak. Ez az úgynevezett „erdészcsillag”, amely a hazai erdészek jelképévé vált. Legtöbbször magánosan, néha azonban kettesével, hármasával álló, hosszú, közös kocsányon ülő, félig zárt termése van, nagy, hosszú, hengerformájú makkal. Innen

kapta a kocsányos tölgy elnevezést is. Szórt állású, rövid nyelű levelekkel, melyeken szabálytalanul egymással szembenálló, lekerekített karéjokat látunk. A kocsányos tölgy egyike a legkülönbözőbb módon hasznosított fafajainknak. Kemény, szívós fája a hajóépítésnek és a kádáripárnak volt fontos nyersanyaga, de hidak, zsilipek építésénél, lakóházak és kocsik, valamint asztalosipari termékek, vasúti talpfák készítésénél is főként ezt a faanyagot alkalmazták. Fája elviseli a szárazságot és nedvesség változásait, földbe ásva vagy a vízben is nagyon tartós. Tűzifának viszont nem alkalmas, mert gyenge lángot ad, sistereg és pattog, füstje pedig kellemetlen, maró. Makkja évszázadokon keresztül fontos takarmány volt, a sertéseket ősszel és

télen az erdei „túrtáplegelőkön” hizlalták fel, hogy aztán különösen ízletes szalonnájukat drága pénzért árulják. Ínséges időkben a lombját is felhasználták állatok takarmányozására. Az alföldi emberhez évszázadokon át szorosan kötődő kocsányos tölgy ma a pannon táj elszoruló eleme. Az évszázadokkal korábbi erdőirtások, folyószabályozások és lecsapolások, a síkvidéki termőhelyek megváltoztatása természetesen az állományainak fogyását okozta, ezért sajnos alig találunk már évszázados matuzsálemekket, roppant méretű óriásokat e fafajból, miként a korábbi tájhasználatot bizonyító fás legelőkben is alig akad már hírmondónak egy-egy terület.

forrás: <http://www.azevfaja.hu/>

Az év madara a

Búbosbanka

A Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület (MME) 1979-ben indított "Év madara" programjának célja és küldetése olyan fajok vagy madárcsoportok társadalmi szintű bemutatása, melyek védelmében a lakosság egésze vagy egyes csoportjainak - gazdálkodók, vadászok, pedagógusok - különösen fontos szerepe van.

Elterjedés

A faj Európa legtöbb országában fészkel. Magyarországon a zárt erdők kivételével

telével országosan elterjedt, jelentős részben kultúrákötő madár.

Állománynagyság

Hazai fészkelő állománya 10.000–17.000 párra tehető, és az MME évente megismételt országos Mindennapi Madaraink Monitoringja felmérések adatai alapján az ezredfordulót követően enyhén csökkenő képet mutat.

Élőhely, táplálkozás

Eredeti élőhelyét a fákkal, facsoportokkal tarkított sík és dombvidéki nyílt területek jelentették, de jól alkalmazkodott a legeltetés, földművelés által átalakított kultúrtájhoz, beleértve a tanyasi, falusi környezetet és a városokat is, ahol táplálkozó- és fészkelőhelyet egyaránt talál. Hosszú, hajlott csőre ideális eszköz a homokos és a mezőgazdasági területek, konyhakertek puha talajának, a mezei tücsök és lőtücsök („lötétű”) járatainak szondázására, ezért ez a két természetes rovarfaj előkelő helyet foglal el a zsákmánylistáján.

Vonulás

Tavasszal az első példányok már márciusban megérkeznek Magyarországra, de a hazatérés egészen április végéig elhúzódik.

Veszélyeztető tényezők:

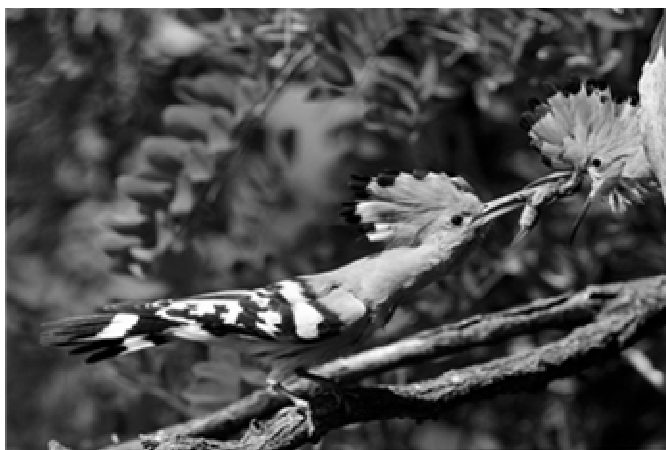
A mezőgazdasági területekhez kötődő madárfajokhoz hasonlóan a búbosbankát is elsősorban a hagyományost felváltó nagyüzemi agrárium tájálakító hatása és a rovarölőszerek használata fenyegeti. A legelőállat-állomány csökkenése és a tanyavilág elnéptelenedése, a beerdősülés miatt csökken a számára kedvező rövid fűvű gyepes élőhelyek, legelők területe. Hosszú távú, a Szaharától délre vonuló fajoként további veszélyt jelent számára az arab világot érintő mértéktelen és értelmetlen vadászat, illetve mind gyakrabban tizedelik az úton lévő állományokat a klímaváltozás okozta időjárási szélsőségek.

Fészkelőhely

Annak egyik oka, hogy a faj remekül ki tudja használni az ember közelségét az, hogy a búbosbanka az egyik legváltozatosabb fészkelőhely-választású madár. Fák és harkályodúk hiányában ugyanis szinte bármilyen üregben: kő- és farakásban, partfalban, tetőcserepek alatt a tetőszerkezetben, jármű-

roncsban képes költeni, akár a talajon vagy ennek közelében is. Különösen az alacsonyabban levő, a szörmés ragadozóknak jobban kitett természetes és mesterséges fészkelőhelyeken kap szerepet a nagyobb fiókák védekező viselkedése, amik híg, bűzös ürüléküket fröcskölik a betolakodó felé. Innen ered egyik sokatmondó népi neve – a fostosbugybóka is.

Költés Fészket nem épít, 5-8 tojását egy esőtől védett üreg alá rakja. A kotlási időszak túlnyomórészt május első felében kezdődik. Annak érdekében, hogy a fiókák közel azonos időben keljenek ki, a tojó a mintegy 18 napig tartó kotlást az utolsó tojások lerakásakor kezdi. Ezalatt a tojó csak rövid időre hagyja el a költőüreget. Vadászni nem kell, mivel a hím folyamatosan hordja számára a táplálékot. Évente akár kétszer is költethet.

Forrás: MME

A 2015. év rovара: a nagy szentjánosbogár

(*Lampyris noctiluca*)

A Magyar Rovartani Társaság a nagy szentjánosbogarat választotta a 2015. év rovarának. Azért is szerencsés, hogy erre a fajra esett a választás, mert az UNESCO 2015-öt a Fény Nemzetközi Évének nyilvánította. A szentjánosbogár és a fény ugyanis elválaszthatatlanok: e bogárfaj legismertebb és legfeltűnőbb élettani megnyilvánulása az, hogy világítani képes.

Aki nyári éjszakákon erdőszéleken, réteken sétál, apró, zöldesfehér fénypontokat láthat a fűben – a szentjánosbogarak lámpásait. A repkedő hím pontosan ezt a fényt keresi. Ha ilyet észrevesz, tudja, hogy odalent szárnyatlan, repülésre képtelen nőtény bogár vár rá. Mikor egymásra talál, a rövid nász után a hím hamar el is pusztul, de a tojásait lerakó nőtény sem sokkal éli túl. A tojásokból kikelő lárvák csigákkal táplálkoznak. Ők is világítanak, de nem azért, hogy köny-

nyebben megtalálják a másikat, hanem, hogy elriasszák a ragadozókat.

A szentjánosbogarak fénye a potroh világítószervében keletkezik. A világítószervben a luciferin nevű anyag a luciferáz enzim segítségével oxidálódik, ami fény kibocsátásával jár. A bogár a világítószerv oxigén oxigénellátásának szabályozásával ki-be kapcsolgathatja a lámpását.

A szentjánosbogarak által kibocsátott fény úgynevezett hideg fény, ugyanis a folyamat nagyon jó hatásfokkal működik: a fény előállításához használt energia több mint 90 százaléka a fénytermelésre fordítódik, miközben hő alig keletkezik. (A felforrósodó villanykörtéknél az energia alig 4 százalékát teszi ki a fény.)

A nagy szentjánosbogár folyamatosan világít.

Az éjszaka sötétjében felparázsló eleven fényforrás már régen felkeltette az emberek figyelmét. Számos hiedelem kapcsolódik a szentjánosbogárhoz, mely nevét is Szent János (a szlávoknál Szent Iván) napjáról, június 24-éről kapta: a nyári napforduló napja éppen a szentjánosbogarak fő rajzási idejére esik. Az európai hiedelemvi-

A nagy szentjánosbogár nőténye

Nagy szentjánosbogár hímje

lágban a világító bogárka egyszer a halottak örökkön élő lelkének szimbóluma volt, máskor elásott kincsre utalt, vagy reményt nyújtott a sötétben eltévedteknek.

Forrás:

www.magyarrovartanitarsasag.hu

Készítette: Szendrei Péter

Adventi vásár

Foto: Babinyecz J.

jaszboldoghaza.hu

Foto: Babinyecz J.

jaszboldoghaza.hu

Foto: Babinyecz J.

jaszboldoghaza.hu

Foto: Babinyecz J.

jaszboldoghaza.hu

Foto: Babinyecz J.

jaszboldoghaza.hu

Foto: Babinyecz J.

jaszboldoghaza.hu

Fotó: Babinyecz J.

Boldogházi HÍREK

Felelős szerkesztő:
Konkoly Béláné

Szerkesztők:

Papp Izabella
Zrupkó Ferencné

Tervezőszerkesztő

Gerhát Károly

Felelős kiadó:

Községi Önkormányzat

Készült:

Polgármesteri Hivatal
Jászboldogháza

Búcsúzunk

Csirke Jánosné	1928-2015
Nagy István	1957-2015
Kmetyó András	1968-2015
Oláh-Liba Kálmánné	1924-2015
Pócz Ottó	1943-2015
Kovács Éva	1953-2015
Háfra Józsefné	1935-2015
Kocza József	1924-2015
Sós Sándor	1954-2015